

URIPJU

glasilo socialistične zveze delovnega ljudstva

KAKO GOSPODARIMO ?

(Povzetek iz Informacij RS ZSS št. 9/VI — 6. julija 1982)

V razpravi o gospodarjenju v letošnjih prvih petih mesecih so na seji predsedstva republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije širše spregovorili o sedanjem gospodarskem in političnem trenutku ter o vlogi organizacij in organov Zveze sindikatov Slovenije.

Opozorili so, da težav ne moremo v nedogled reševati s sprejemanjem novih predpisov, sedanjih pa se ne držimo. Zato je jasno, da za dosledno samoupravno (ne pa administrativno-etatiistično) reševanje nemajhnih težav brez pripravljenosti in ustvarjalnega sodelovanja vseh zaposlenih ne bo uspehov. V politični akciji sindikata moramo uveljavljati dejavnost vseh, ne samo v občinah in republikah, ampak predvsem v vsakem tozdu.

Na seji so ugotovili, da so delavci v ozdih velikokrat tudi zaradi nepravočasnih, slabo razumljivih ali pa celo netočnih in nepopolnih podatkov in informacij v takem položaju, da v samoupravnih organih ne morejo učinkovito odločati.

Osnovna naloga, ki ni le kratkoročna, je povečevati proizvodnjo, povečevati izvoz predvsem na konvertibilno področje in zagotoviti čim bolj nemoten proces proizvodnje, čeprav je očitno, da se vsem zastojem oziroma prekinitvam ne bo mogoče izogniti. Sindikat mora predvsem tam, kjer so domače surovine in možnost prodaje na tuj, vplivati na večjo in hitrejšo rast proizvodnje; to pomeni dodatno izkoriščanje proizvodnih zmogljivosti, večizmensko delo in podobno.

Tudi hitrejša vzpostavljanje dohodkovnih odnosov, krepitev vseh oblik sodelovanja med ozdi, prerazporejanje delovnega časa in medsebojna pomoč bodo prispevali k večjim gospodarskim učinkom in zmanjševanju težav.

Sindikat ne sme mirno gledati, da v nekaterih ozdih vodilni delavci razmišljajo, kot da se njih izvoz ne tiče. Nesprejemljivo je, da ozdi, ki imajo vse pogoje za izvoz, tega v sedanjem položaju ne izkoristijo. O tem velja spregovoriti tudi ob obravnavi polletnih rezultatov gospodarjenja.

Tudi o pogojih pridobivanja dohodka bi morali razpravljati. Zelo malo smo doslej ugotavljali, kolikoko je dohodek rezultat produktivnosti in drugih kazalcev. Sedaj se je jasno pokazalo, da med delavci v neposredni proizvodnji in delavci v delovnih skupnostih skupnih služb prevladujejo proračunski odnosi namesto svobodne menjave dela. Šele sedaj se bolj zavedamo, kaj pomeni za gospodarske rezultate visoka režija.

V sindikatih bomo morali bolj opozarjati na to, da osebni dohodek ni odvisen zgolj od posamične učinkovitosti delavca, ampak od učinkovitosti naložb in smotrne porabe proizvodnih sredstev, se pravi od dobrega gospodarjenja. Kjer doseženi dohodek ne bo zadoščal za izplačilo osebnih dohodkov, morajo materialno in socialno varnost zaposlenih zagotoviti iz sredstev skupne porabe.

Sindikalne organizacije oziroma njihova vodstva morajo zahtevati, da bodo tam, kjer bodo občinski sveti zveze sindikatov na podlagi ocen izvršnih svetov ugotovili, da so v lanskem letu izplačali preveč sredstev za osebne dohodke, to poračunali do konca letošnjega septembra.

Organi zveze sindikatov v ozdih morajo upoštevati, da motnje v proizvodnji lahko povzročijo izpad dohodka. Zato naj si prizadevajo, da v tem obdobju ne bi nominalno povečali osebnih dohodkov, temveč da bodo del sredstev, ustvarjenih z večjo delovno učinkovitostjo, prihranili za izplačilo v zadnjih mesecih letos. Kar zadeva izgube in stalne zgubaše, se moramo v sindikatih zavzemati, da bodo v tistih ozdih, ki poslušajo z izgubo, praviloma to zgubo sami poravnali. Le v izjemnih primerih bo mogoče izgubo poravnati iz sredstev celotnega slovenskega združene-ga dela.

Za zmanjševanje stroškov je v ozdih še veliko možnosti, kljub temu pa v zadnjem času materialni stroški še naraščajo, in to prek dogovorjenih okvirov. V nadzoru nad rastjo materialnih stroškov, posebej tistih za reprezentanco, za dnevnice za službe-

na potovanja, izdatkov po pogodbah o delu, morajo večjo vlogo kot doslej imeti organi samoupravne delavske kontrole. Izvršni odbori osnovnih organizacij zveze sindikatov pa naj od strokovnih organov zahtevajo izdelavo programov varčevanja ne samo v ozdih materialne proizvodnje, ampak tudi v delovnih skupnostih, družbenopolitičnih skupnostih in organizacijah.

V organizacijah, ki se ukvarjajo s preskrbo, morajo zagotoviti sprotno preskrbo z nujnimi življenjskimi potrebščinami.

Tudi inventivna dejavnost je pomemben dejavnik v bolj učinkovitem gospodarjenju. Nagradjevanje ustvarjalnosti in inovacij pa tega še ne spodbuja dovolj, zato bo treba izpopolniti strokovne podlage.

Pred nami se obravnave polletnih rezultatov gospodarjenja, Usposobljenost izvršnih odborov sindikatov in predsednikov organov samoupravne delavske kontrole za kakovostno obravnavo teh rezultatov ni povsod dobra. Izvršni odbori morajo pripraviti vsebinske razprave in pri tem upoštevati poziv (pismo) republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije, opozorilo pa velja tudi organizatorjem obveščanja. Ti naj posredujejo ustrezne predhodne informacije, ki naj ne bodo zgolj številke, ampak morajo od poslovnih organov in strokovnih služb zahtevati, da pripravijo ocene polletnih rezultatov gospodarjenja oziroma razlage številčnih rezultatov.

Mattjaž Kek

Posledice neurja

Kot je znano, je tudi občina Šentjur dne 29. 6. 1982 zajelo močno neurje s točo, ki je prizadelo velik del kmetijsko najbolj intenzivnega dela občine in sicer v krajevnih skupnostih: Blagovna, Šentjur-center, Šentjur-okolica, Gorica pri Slivnici, Loka pri Žusmu v celoti, delno pa KS Dramlje, Kalobje, Ponikva in Prevorje. Po cenitvah, ki pa še niso dokončne, je povzročena škoda na 2.300 ha njiv in preko 3.000 ha travnikov — po posameznih kulturah pa je površina sledeča.

— pšenica	294 ha
— ječmen	41,13
— oves	21,36
— koruza	660
— silazna koruza	63
— krompir	217
— travišča	3.045
— nasadi sadnega drevja	86
— vinogradi	102
— ostalo	100

Po grobi ocenitvi znaša nastala škoda na navedenih kulturah 98.247.000.— din. Velika škoda je nastala tudi na makadamskih cestah v skupni dolžini 226 km, kar znaša po ocenah za sanacijo — gramoziranje in čiščenje jarkov — ca 16.000.000.— din.

Zaradi močnega naliva so bili zaliti prostori Ljubljanske banke, pošte, novi poslovni prostori v centru Šentjurja, trgovina Kmetijskega kombinata v Loki pri Žusmu ter v nekaterih delovnih organizacijah.

Največja in najtežja je škoda na področju kmetijstva, saj je naša občina v zadnjem času dosegla na tem področju velik napredek predvsem na področju živinoreje, saj znaša stalež govedi pribl. 13.000 glav. Takoj po nastanku škode so bili podvzeti ukrepi v vseh strukturah, tako v strokovnih službah Kmetijskega kombinata, upravnih organih in ostalih družbenopolitičnih dejavnostih.

Od tu in tam...

V soboto, 3. julija 1982 so na Sliivniškem jezeru, ob prisotnosti 111 ribičev, ribiški »bogovi« izbrali novega carja ribiške družine Voglajna. Izbrali so ribiča Povalej Ludvika iz Grobelnega, ki nam bo z žezlom in krono vladal v tem letu, čuval naše ribe ter pregledoval, kaj in koliko lovimo. Če ga boste srečali za vodo, naj vas ne moti, da nima s sabo žezla in krone, verjetno ju je pozabil doma, spoštljivo ga pozdravite, mogoče pa bo šepnil na uho ribiškim »bogovom«, da vam na trnek obesijo veliko ribo.

— ◆ —

V ponedeljek, 5. julija 1982 je bila skupščina KS Dramlje. Na skupščini so izvolili novo vodstvo KS, za predsednika skupščine je bil izvoljen tovariš Ivan ČEDE, za predsednika sveta KS pa tovarišica Zdenka BATISTIČ.

— ◆ —

Pred nekaj dnevi je tovariš Vlado GORJUP prejel visoko državno odlikovanje Red vojaških zaslug z zlatimi meči. Odlikovanje je priznanje za njegovo dolgoletno uspešno delo. V prisotnosti najuglednejših predstavnikov medobčinskih vodstev DPO mu je odlikovanje izročil Janez Zahrastnik, član predsedstva CK ZKS.

Številnim čestitkam se pridružuje tudi uredništvo.

— ◆ —

V soboto, 10. 7. 1982, je odšla MDB Miloš Zidanšek na ORA Vlasina 82 v SR Srbijo. Brigada je sestavljena z mladincev naše občine (52, od tega 9 mladink). Komandant brigade je mladinec iz Ponikve Gajšek Cveto.

— ◆ —

12. 7. 1982 so obiskali brigadirje druge izmene ZMDA Kozjansko 82 člani regijske in občinskih koordinacij občin Šentjur in Šmarje.

— ◆ —

13. 7. 1982 je imela OK SZDL posvet s predsedniki KO SZDL, na katerem so obravnavali aktualne naloge SZDL na področju gospodarskih in stabilizacijskih prizadevanj v naši občini.

— ◆ —

14. 7. 1982 sta obiskala naselje ZMDA Kozjansko 82 Bistrica ob Sotli in Šentvid pri Planini Martin Košir — član izvršnega sveta Slovenije in republiški sekretar za ljudsko obrambo — Ljubo Jasnič, izvršni sekretar predsedstva CK ZK Slovenije in Bojan Ušenički, načelnik republiškega štaba za civilno zaščito.

— ◆ —

16. 7. 1982 je bila seja predsedstva OK SZDL, na kateri so sprejeli aktivnosti SZDL na področju stabilizacijskih prizadevanj v občini.

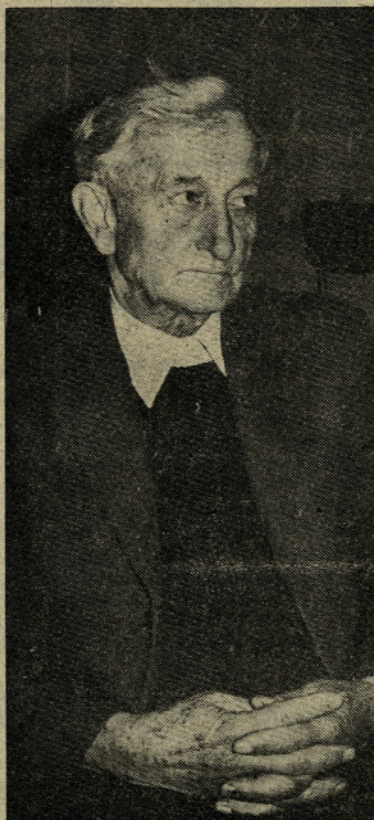
— ◆ —

V nedeljo, 25. 7. 1982 je Kulturno društvo Dobje pri Planini priredilo tradicionalno prireditev »Pokaži, kaj znaš«. Po nastopu recitatorjev, pevcev ansamblov je bila zabava s plesom. Igral je ansambel »Dobri znanci« iz Ljubljane s pevcem Bracom Korenom. Za humor je poskrbel celjski »Poldek«.

ŠENTJURSKI PORTRET

HRIBI SO NJEGOV SVET

Jože GABERSEK je človek, ki je postavil temelje planinstva v naši občini. Rodil se je 1904. leta v Teharju. Od otroških let je ljubil naravo, hribi so postali njegov svet.



Ko v Šentjurju poteka beseda o planinstvu nemoremo mimo Gaberška, človeka, ki je eden od ustanoviteljev planinskega društva, njegov dolgoletni predsednik, idejni vodja gradnje in oskrbnik doma na Resevni.

Jože je svojo prvo planinsko izkaznico dobil že leta 1933, a leta 1937 že postal član »Skallarjev« — kluba ljubiteljev planin.

Veliko je prispeval razvoju planinstva v Šentjurju, vzgoji mladih ljubiteljev narave in svojim delom dokazal kako se ohranja narava, kot del človekovega okolja.

V času, ko se borimo, da ohranimo čisto in zdravo okolje, Jože Gaberšek kljub bremenom svojih let, dokazuje da se je potrebno boriti za sleherni del narave.

Ko listam njegove zapise razmišljam kako je bogato njegovo življenje. Vidim, da je prehodil celo Slovenijo, najmanj deset krat je bil na strehi naše domovine, na Triglavu. Leta 1960 je začel planinsko transverzalo od Mariborske koč, preko Raduhe, Ojstrice, Okrešlja, Grintavca, Aljaževega stolpa na Triglavu, Javornika, vse do Vojkove koč na Nanosu. Končal jo je 1965. leta. Leta 1962 je prehodil Zasavsko planinsko pot od Kumrovca do Kuma.

Veliko je hodil, veliko videl in doživel. Njegovi spomini so bogati. Jože je prava enciklopedija našega planinstva.

»Ne samo želja po lepoti, ki jo najdem, ampak želja po notranji krepitvi samega sebe me žene v planine.« To je misel, ki jo je Jože zapisal v svojem planinskem dnevniku, 29. avgusta 1937. leta.

Ko gledam njegove zapise, razmišljam, da se planinec ne postane, ampak se rodi.

Za svoje bogato delo je Jože prejel veliko priznanj. Ta priznanja krasijo njegovo sobo v planinskem domu na Resevni. Prejel je srebrni znak OF, ob njegovi 70-letnici mu je Planinska zveza Slovenije izročila plaketo in letos je prejel najvišje priznanje Planinske zveze Jugoslavije kot zahvalo za njegov prispevek razvoju planinstva.

Jože Gaberšek je veliko dal, s ponosom rečemo, da je on zares pionir šentjurskega planinstva.

Goce Kalajdziski

Tovarna kovinskih izdelkov in opreme »ALPOS« Šentjur pri Celju, na podlagi sklepa komisije za izobraževanje in strokovno usposabljanje z dne 28. 6. 1982 dodatno

R A Z P I S U J E

za šolsko leto 1982/83 še naslednje kadrovske štipendije:

- 4 štipendije za strojnega ključavničarja
- 2 štipendiji za orodjara in
- 3 štipendiji za mizarja

Vloge za dodelitev kadrovske štipendije zbira kadrovska služba delovne organizacije »ALPOS« 15 dni od dneva objave.

Vlogi, ki naj bo napisane na obrazcu 8,40 mora biti priloženo spričevalo o zaključnem uspehu osmega razreda osnovne šole.

Komisija za izobraževanje in strokovno usposabljanje DO »ALPOS« Šentjur pri Celju

Dobrotinškov dan

Borci šentjurske občine so se odločili, da se zopet zberejo z našo mladino, da bi tako obujali spomine na našo revolucionarno preteklost pred 41 leti in na naše žrtve, ter da bi izrazili priznanje številnim znanim in neznanim borcem in aktivistom za njihov prispevek v narodnoosvobodilni vojni in ljudski revoluciji. Ta dan pa posvečamo tudi Leonu Dobrotinšku. Dobrotinškova družina je bila znana delavska družina, predvsem pa je mati vzgajala svoje sinove v naprednem revolucionarnem duhu. Tako je bil Leon že pred vojno komunist, izkušen bореc za delavske pravice. Že leta 1941 je bil obveščevalni center za prvo celjsko četo pri Dobrotinškovih. Po izdaji je Leon Dobrotinšek umrl junaške smrti, da ne bi prišlo do nadaljnjih izdaj, ki so bile večkrat v tistih težkih časih.

Ob svetlem liku borca za svobodo Leona Dobrotinška se bodo vzgajale mlade generacije, mi živimo borci pa se zavezujemo, da bomo svoje revolucionarne izkušnje prenašali na mlade rodove. Dobrotinškova plaketa in priznanje pa naj služita kot spodbuda za naše nadaljnje delo.



Avgust BOŽIČ

Tovariš Avgust BOŽIČ je do leta 1967 živel na Ravnah. Že kot mladenič je izkusil vse težave takratnega delavskega razreda. Vključil se je v delavsko revolucionarno gibanje in je že pred vojno postal komunist. Od nemškega okupatorja je bil zaradi te svoje revolucionarne dejavnosti že avgusta 1941 aretiran in poslan v koncentracijsko taborišče Auschwitz, kjer je bil do konca vojne.

Po vrnitvi iz taborišča na rodno Koroško, se je takoj vključil v družbenopolitično življenje kraja in občine Ravne. Tudi po priselitvi v Šentjurju se je z vso predanostjo vključil v vse pore družbenopolitičnega življenja našega kraja in občine. Tako že vse od takrat opravlja različne funkcije v družbenopolitičnih organizacijah in je aktiven v zvezi borcev, kjer je bil do letos predsednik občinskega odbora. Dalje časa je bil aktiven član družbenopolitičnega zbora skupščine občine, bil je član medobčinskega

sveta ZZB NOV za celjsko regijo in član republiškega odbora ZZB NOV.

Odkar deluje v organizaciji ZZB NOV je izjemno skrb posvečal ohranjanju revolucionarnih tradicij NOB. Bil je pobudnik zato, da se po vseh osnovnih šolah ob sodelovanju borcev organizirajo predavanja oziroma obujanje spominov na dogodke iz NOB. Veliko osebnega truda in dela je vložil tudi za ureditev muzejske zbirke na Planini. Kot predsednik občinskega odbora ZZB NOV je posebno skrb posvečal tako vzdrževanju obstoječih spomenikov in odkrivanju spominskih obeležij na območju cele občine. Svoje revolucionarne izkušnje je prenašal tudi skozi aktivno delo v komisiji za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito.

Tovariš Božič ima pri svojem političnem delu zelo lepe uspehe, ker je izredno prizadeven in pri vsaki akciji do kraja dosleden. Nenehno si prizadeva, da prenaša revolucionarne izkušnje na druge, predvsem pa na mlajše rodove. Se naprej opravlja pomembne družbene dolžnosti, med drugim je tudi predsednik skupščine KS Šentjur-center, član občinskega komiteta ZK in član občinskega odbora ZZB NOV, poleg tega pa ima še vrsto drugih družbenih zadolžitvev.

Janko LIŠKA

Revolucionarna pot tovariša LIŠKE ima svoje začetke že pred letom 1931, ko je diplomiral na filozofski fakulteti v Ljubljani. Že v študentskih letih se je priključil naprednemu revolucionarnemu gibanju ter bil v letu 1931 ustanovitelj napredne simpatizerske skupine KP na celjski gimnaziji, kjer tje služboval kot profesor. Sodeloval je v raznih naprednih društvih ter pri Sokolu, kamor je vnašal revolucionarno socialistično misel.

Med nemško okupacijo je bil tovariš Liška izseljen v Srbijo, kjer se je povezal z NOB, med drugim je bil tudi delegat SNOS na zasedanju v aprilu 1945. V jeseni 1946 je skupaj s tovarišem Kardeljem sodeloval na mirovni konferenci v Parizu.

Tovariš Liška se je vsa povojna leta udejstvoval tudi na kulturnem področju. Zanimal se je tudi za kulturni napredek svojega rodnega kraja. Sodeloval je pri ureditvi kulturnega doma v Šentjurju, za postavitvev spomenika skladateljem Ipavcem in je bil glavni urednik knjižice »Ob odkritju spomenika skladateljem Ipavcem«.

Znano je, da se tovariš Liška po svoji stroki poklicno ukvarja s proučevanjem delavskega gibanja. Kot strokovnjak na tem področju, pa tudi ni nikoli pozabil svojega domačega kraja. Ob odkritju spomenika padlim borcem v Šentjurju je bila izdana knjižica »Šentjur skozi borbo v svobodo«. Skupaj s tov. Marjanom Zagrom in Janezom Rauterjem je tovariš Liška zbiral potrebno gradivo za izdajo knjižice.

Zelo pomemben za ohranjanje revolucionarnih tradicij celotnega območja občin Smarje in Šentjur bo zbornik »Kozjansko«, kjer bodo zabeleženi vsi pomembni dohodki iz teh krajev in katera glavni urednik je tovariš Liška. Velja povedati, da je tovariš Liška tudi urednik Titovih del v slovenščini.

Občani in borci občine Šentjur cenimo delo in prizadevanje tovariša Liške in ta plaketa s priznanjem, pomeni priznanje za bogato strokovno in revolucionarno delo, ki ga je dal naši domovini ter rodnemu Kozjanskemu.



Drago MAČKOŠEK

Tovarišu Dragu MAČKOŠKU, starejšemu, se podeljuje plaketa s priznanjem »Leon Dobrotinšek« za njegovo dolgoletno plodno in ustvarjalno delo na področju razvijanja in negovanja revolucionarnih tradicij NOB.

Tovariš Mačkošek je bil že kot mladenec predan mladinski aktivist in kot tak v vseh težkih političnih in družbenih akcijah zelo uspešen. Tudi kasneje, ko se je posvetil predvsem gospodarstvu je v svoje aktivno delo z ljudmi vnašal socialistično misel in napredne ideje.

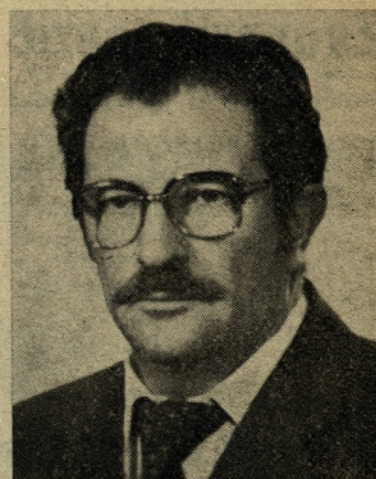
V vsebino svojega dolgoletnega družbenopolitičnega dela je tovariš Mačkošek vedno znal vnašati revolucionarne tradicije NOB, s tem da je mladini predaval o teh izkušnjah iz narodnoosvobodilne vojne. V tekmovanju »Mladi v SLO in DS« je aktiven sodelavec, mentor in organizacijski vodja tekmovanja. Velik del svoje aktivnosti namenja delu z mladimi in ni je akcije v občini na tem področju, pri kateri tovariš Mačkošek ne bi sodeloval. Kot dolgoletni tajnik združenja rezervnih vojaških starešin je tudi v to pomembno organizacijo med mlajši starešinski kader vnašal ideje izvirajoče iz NOB.

Se vedno aktivno sodeluje pri pripravi obrambnih dni v mladinskih delovnih akcijah »Kozjansko«.

Jože VODEB

Tovarišu Jožetu VODEBU se podeli priznanje »Leon Dobrotinšek« za njegovo plodno delo prenašanja revolucionarnih tradicij na mlajšo generacijo.

Že več mandatnih dob je tovariš Vodeb predsednik krajevene organizacije ZB NOV Slivnica.



Kot tak je posebno skrb posvečal, da se v kraju spominsko obeležijo dogodki iz NOB. Zelo veliko truda in skrbi je vložil za popolno rekonstrukcijo grobišč na Helleni in na Kalobju, sodeloval pa je tudi pri pripravah za odkritje spominske plošče Franju Vrunču na osnovni šoli Slivnica.

Revolucionarna izročila pa prenaša kot bореc NOB z rednimi predavanji otrokom in mladini na slivniški osnovni šoli.

Poleg tega pa se tovariš Vodeb tudi aktivno vključuje v delo družbenopolitičnih organizacij in krajevene skupnosti v Slivnici. V času zaposlitve pa je aktivno opravljal številne funkcije v svoji delovni organizaciji med drugim je bil tudi predsednik aktiva ZB NOV.

Kozjansko '82

4. julija so prihitele iz cele Jugoslavije brigade, da na Kozjanskem zamenjajo prvo izmeno Zvezne mladinske delovne akcije Kozjansko 82. To so brigade: MDB Janez Mrak iz Novega mesta, MDB Edi Davičo iz občine Stari grad Beograd, MDB X. SNOUB Ljubljanska, MDB Dr. Mladen Stojanović iz RKS, MDB Bratstvo jedinstvo iz Plantišta ter MDB Franc Rozman Stane iz Litije.

Cilj brigad je pomoč nerazvitemu Kozjanskemu. Urejšajo tok potoka Gračnica, meliorirajo v KS Zabukovje, izvedli so elektrifikacijo v Straški Gorici, razširjajo cesto Dobje — Ravno. Posebno vlogo ima MDB Dr. Mladen Stojanović RKS. Skrbi za brigadirski vrtec, zdravstveno preventivo, izvaja socialno delo...

Povprečje I. dekadje II. izmene ZMDA KOZJANSKO 82 je 156 %.

Poleg rednega dela brigadirji sodelujejo tudi z domačini pri poljskih opravilih, raznih izkopih in podobno.

Vzdušje med brigadirji je delovno in prijetno. Sem so prišli ljude, ki žele pomagati sočloveku in jim zato ni noben napor pretežak.

Zvonarji petič skupaj

(manifestacija, ki postaja tradicija)



Pred petimi leti je Stojan Zvonar prišel na idejo, da poišče soimenjake iz naše domovine. Ideja, da bi se vsi, ki imajo priimek Zvonar dobili enkrat na leto.

Letos so se srečali že petič na Kozari. Niso se slučajno zbrali na Kozari 26. junija, saj se je začel na ta dan 12. kongres ZKJ in tudi Kozara se je pripravljala na praznovanje svojih jubilejev — na praznovanje svoje epopeje in formiranje jugoslovanskega letalstva. Na Kozari so mnogi Zvonarji med NOB pustili svoja življenja.

Torej ena manifestacija soimenjakov iz štirih naših republik (iz Srbije, Hrvatske, Slovenije in BH), tu na Kozari se je simbolizirala največja pridobitev — bratstvo in enotnost.

Zbirajo se Zvonarji vsako leto, objamejo se, pozdravljajo, nekemu je solza spolzela po licu, slišijo se razni jeziki in dialekti; Zvonarji iz Slovenije, domačini so jih pozdravili v slovenskem jeziku, a Slovenci so jim odgovorili v srbohrvatskem. To je srečanje, ki zblizuje ljudi, srečanje, ki manifestira Titovo misel, to je simbolj naše enotnosti, simbolj ljudi in jugoslovanstva.

Petega srečanja sta se udeležila tudi Manija in Jože Zvonar iz Dramelj. Polni so vtisov in veselja, da so bili med Zvonarji, prepričani, da je to izredna manifestacija bratstva in enotnosti — simbolj vseh naših ljudi.

Na letošnjem srečanju je bilo udeleženih 250 soimenjakov Zvonar.

Goce Kalajdžiski

TITO še vedno med nami

Lovcem lovske družine »Handil« — Dobje pri Planini se je izpolnila želja, da obišejo Hišo cvetja, zadnje počivališče tovariša Tita. Tako smo se zbrali v soboto, 26. junija zgodaj zjutraj in z avtobusom odpotovali v Beograd. Dolgo in naporno vožnjo, še naporejšo zaradi poletne vročine, smo lovci in nekateri svojci prenašali zelo razpoloženi, kajti zavest, da gremo na obisk k svojemu ljubljenuemu prvemu lovcu, je vsakega opogumila in mu dala navdih za premagovanje resnično napornega potovanja. Ne nazadnje nas je spremljala misel, da gremo k Titu, ki nas bo, kakor za časa življenja, ponovno vzpodbudil za ustvarjalno življenje.

Ko smo prišli v Beograd v Uzičko ulico, nas je gostoljubno sprejel polkovnik Titove garde Luka Perišić. Po opravljenih protokolarnih formalnostih smo došli delegacijo, ki je na grobnico položila šopek slovenskega cvetja, natrganega v gozdovih in na travnikih slovenskih lovišč, kamor je tovariš Tito tako rad zahajal. Leopold Drame, Adolf Gračner in Ivan Kranjc so dostojanstveno in ponosno pristopili h grobnici, položili šopek, za trenutek postali in se poklonili

polkojnemu predsedniku. Ponosni pravim zato, ker so kot prvi slovenski, najbrž pa celo jugoslovanski lovci, položili šopek na grobnico, kar je po protokolu dovoljeno našim in tujim državljanom in pomembnim predstavnikom našega družbenega življenja in le izjemoma predstavnikom raznih društev. Tako lahko zapišem, da smo sicer nepooblaščen položili šopek v imenu slovenskih lovcov.

Dostojanstveno, z bolečino v srcu, nekateri tudi s solzami v očeh, smo obšli Hišo cvetja in se poklonili našemu solovcu, voditelju in državljanu, našemu vedno dragemu in ljubljenuemu tovarišu Titu. Ko smo nemo, korak za korakom obšli grobnico, so nas navdajale Titove besede o njegovi ljubezni do divjadi, ki nam bodo še naprej vodilo, kako naj lovci delujemo, da bomo skupno z drugimi dejavniki ohranili divjad in pri svojem delu upoštevali Titova načela.

Naše presenečenje je bilo toliko večje, ko nas je polkovnik Perišić, ki je tudi lovec, povabil na ogled hiše, v kateri je stanoval tov. Tito. Notranji izgled je ohranjen tako, kot je bilo za časa življenja tovariša Tita in je ta objekt trenutno še nedostopen

široki javnosti. Poleg tega so nam razkazali še prostore, v katerih je imel tovariš Tito svoje delavnice in v njih najrazličnejše stroje za oblikovanje kovinskih izdelkov.

Ob koncu sprehajanja po parku v Uzički, v katerem rastejo številna debla, ki jih je zasadil tovariš Tito, so nam v splošno naše zadovoljstvo razkazali še objekt, v katerem so zbrane trofeje divjadi, ki jo je tovariš Tito uplenil doma in v tujini ter številna priznanja, ki jih je prejel kot lovec — gojitelj.

Ko smo zadovoljni zapuščali kraj ožjega domovanja tovariša Tita, smo si ogledali še muzej »25. maj«, Kalamegdan, Avalo in številne druge kulturne in zgodovinske znamenitosti našega glavnega mesta.

Vračali smo se prek Novega Sada in si ogledali znamenitosti glavnega mesta avtonomne pokrajine Vojvodine. Zal se nam

ni mogla izpolniti velika želja, da bi si ogledali znano lovišče Karadjordjevo.

Brez dvoma bodo doživetja dobjanskim lovcem ostala v lepem spominu še dolgo časa. Zahvalne besede tovariša predsednika LD Drameta samo potrjujejo, da je potovanje uspelo v zadovoljstvo udeležencev, za kar gre posebna zahvala svetniku LZS tov. Veljku Voričaku in Kompasu, v imenu katerega sem vodil ta izlet.

Lovcem LD Handil se zahvaljujem za pomoč, ki so mi jo nudili, da sem lahko uspešno vodil dvodnevno potovanje in jim priporočam, da se še bolj oklenejo svojega delavnega vodstva, ker to je pogoj za uresničitev zastavljenih nalog, o katerih smo se pogovarjali tudi na potovanju. Prizadevnemu lovskemu kolektivu jih gotovo ne bo težko uresničiti.

Milan Batistič

ZMDA Kozjansko '82

Akcija KOZJANSKO 82 je že v polnem teku, saj je že polovica druge izmene za nami. V prvi izmeni je sodelovalo pet brigad, sedaj pa šest. Od tega je bilo v naselju Šentvid v prvi izmeni 3 brigade, v drugi izmeni pa 4 brigade. Brigade so prišle na akcijo solidno pripravljene, tako da je brigadirsko življenje steklo že takoj v prvih dneh. Brigade so izdale takoj prve biltenne in pripravljale kulturne programe. Prav tako so se začeli tudi tečaji. Na akciji imamo naslednje tečaje: cestno-prometni predpisi, prva pomoč, likovni, radio, mladinska politična šola in ročno delo, v drugi izmeni pa imamo še plesni, sodniške za nogomet, sodniške za košarko pa krožek OZIN. Te oblike izobraževanja so pristojevoljne, vseeno pa so dobro obiskane.

Ob večerih pa je poskrbljeno za kulturno-zabavno življenje. Ob tem, da brigade pripravljajo

lastne kulturne programe, smo imeli gostovanje Andreja Šifrerja in pa skupino mladih umetnikov. V vsaki izmeni pa imamo organiziran trikrat ples, na katerem igrajo ansambli, prav tako imamo tudi kino predstave. Poleg tega pa imamo ob večerih še taborne ognje.

Športno življenje na akciji je prav tako zelo pestro. Ob medbrigadirskih srečanjih imamo tudi srečanja med obema naselji — in pa z različnimi ekipami iz občine. Ker v naselju nimamo športnih objektov, imamo športna srečanja na igrišču ali v telovadnici na Planini. Te objekte nam je dala na razpolago OŠ Planina.

Program interesnih dejavnosti so delno pripravljene že prej, večino pa jih dogovarjamo z brigadirji po njihovih željah na začetku izmene. Tako imamo še sedaj v planu obisk gledališča in nastop Andresa Valdesa.



SREČANJA

DRUGO SREČANJE UČENCEV IN STARŠEV ŠOLE SLOVENSKEGA DOPOLNILNEGA POUKA IZ OFFENBACHA IN OSNOVNE ŠOLE FRANJA MALGAJA SENTJUR

V soboto, 26. junija 1982 smo učenci in učitelji osnovne šole Franja Malgaja Sentjur, sprejeli na prijateljski obisk učence in starše šole slovenskega dopolnilnega pouka iz Offenbacha v ZRN. Srečanje je postalo tradicionalno, predvsem s ciljem krepitevi vezi z našimi zdomci in njihovimi otroki, ki so na začasnem delu v tujini ter učenci in učitelji naše šole. Vsi čutimo, da je našim zdomcem v tujini in njihovim otrokom le kako potrebna topla slovenska beseda, spoštujemo njihovo trdnost, da ohranjajo slovenski jezik, slovenske šege in običaje, da se radi vračajo v domovino in vedno čutijo kje je njihov pravi dom.

Učenci naše šole se z njimi dopisujejo, izmenjujejo izkušnje o delu v šoli, interesnih dejavnostih in drugod. V času med šolskim letom pa jih za krajši čas sprejememo k rednemu pouku na šoli in jih tako uvajamo v redno šolsko delo v domovini. Kljub temu, da v tujini obiskujejo nemške šole, so po srcu in duhu vedno Slovenci, komaj čakajo petek popoldan, ko jih skupaj zbere požrtvovalna in zavedna slovenska tovarišica Dragica Nunčič-Turkova v šoli slovenskega dopolnilnega pouka v Offenbachu.

Naše goste smo sprejeli v večnamenskem prostoru šole, kjer smo jim pripravili krajši kultur-

ni program; naši gostje pa so nas tudi presenetili s prijetnim kulturnim programom, ki je izražal samo eno željo: vrnitev v rodno domovino, med svoje vrstnike v slovenske šole.

Na poti na partizansko Resevno, smo se ustavili pri domačiji Ojsteršek, kjer si svoj dom gradi zavedna slovenska družina naših gostov — zdomcev; ne pravijo zastoj, da so Ojsterškovi v Offenbachu tisti, ki skupaj s tovarišico Dragico organizirano združujejo zavedne slovenske družine in aktivno sodelujejo kot zunanji sodelavci v šoli slovenskega dopolnilnega pouka.

Pri spomeniku NOB na Resevni so se naši gostje oddolžili borcem, ilk so padli na Resevni s kulturnim programom in položili venec. Pretresljivo smo jim po pripovedovanju tov. Marije (odlomek iz knjige »Sentjur skozi borbo v svobodo«) orisali tragično smrt borcev 2. bataljona Kozjanskega odreda 18. marca 1945 na Resevni — Cvetke, Dušana, Gajsta, Radeja in drugih hrabrih borcev za našo svobodo. Izguba teh mladih življenj na Resevni, komaj čakajočih miru, je vse nas presunila in nam utrdila misel, da kjerkoli živimo Slovenci, nikol ne smemo pozabiti, da je podobno kot na Resevni, na tisoče mladih življenj po domovini žrtvovano za naš boljši jutri.

Popoldan smo skupaj preživeli ob tovariškem srečanju, slovenski pesmi in domači glasbi na planinskem domu.

S prijetnimi vtisi smo se razšli s skupno željo — ponovno navidenje prihodnje leto.

Franc Krampf

DRUGO SREČANJE V SENTJURJU PRI CELJU

V soboto, 26. junja 1982, smo se Slovenci, ki živimo in delamo v Offenbachu v ZRN zbrali v Sentjurju in obiskali učence in pedagoške delavce osnovne šole Franja Malgaja. S to šolo smo navezali prijateljske vezi. Srečujemo se, si dopisujemo in v pozdravnih programih sporočamo o delu v razredih in izven njih v

šolskem letu, ki je pravkar odprla vrata težko pričakovanim počitnicam.

Pripeljali smo se zopet iz vseh smeri naše drage Slovenije; Klopčič Andrej s svojimi dragimi iz Domžal, Tatjana Škrbeta z Bizeljskega, Sinurjeva družinica je prispela iz Novega mesta, Podlipnik Lojze s Trebnega, kjer bo že to jesen dopolnil lepoto novega domu s svojo prisotnostjo,

skrbjo in ljubeznijo. Družina ostaja doma. Hči Sonja vstopa v peti razred, kjer se pričinja predmetni pouk, ins o obveznosti do šolskega dela vsak dan večje. S Sentjurja nas je pozdravila družina Ojsteršek in s Krškega Dragica Nunčič — Turk.

Dan je bil sončen in nebo umito, brez slehernega oblaka. Pred šolo nas je čakal in sprejel nasmejan ravnatelj šole, fant, ki mu ob njegovi velikih hčerki let skoraj ne bi mogla priznati. Peljal nas je v avlo šole, okrašeno z zastavami ob sliki dragega Tita. Na tabli so bili zapisani verzi Otona Župančiča: »O rodni dom, o hiše očetove streha ti...«.

Pričeli smo s programom učencev obeh šol. V njih nas je povezovala ena sama želja, vrnitev pod rodni krov med svoje drage; skrb za delovna mesta in uspešno nadaljnje šolanje otrok.

Po programu smo skupno odšli na Resevno, spominskemu obeležju iz NOB. Jelka Krampf,

učenka 8. razreda šentjurske šole nam je prebrala odlomek poslednjih bojev na ozemlju Resevne in orisala tragično smrt junakov Cvetke Jenin in Dušana Laha. Stali smo kot okameneli ob robu gozdnate jase, ki je bila zadnje dni pred svobodo edina priča krutosti minule vojne.

Andreja, Sonja in Metka iz Offenbacha so recitirale pesmi NOB in predsednica sveta šole — Marica Ojsteršek je v imenu vseh slovenskih družin v Offenbachu položila kibo rdečih nageljnov ob spomenik. Prižgali smo svečko in nemo strmeli v njo. V nas vseh je bilo srce močnejše kot sicer. Izguba tolikih mladih življenj, komaj čakajočih miru in svobode je omahnilo na Resevni, ob zarji jutra v marcu pred 37 leti.

Skozi sveže zelene gozd smo odšli proti planinskemu domu, kamor nas je prijazen planinec tSraže Ivan že v dolini povabil na kozarček domačega.

V koči na Resevni nam je bilo lepo. Vaše pozornosti in tovarištvu ne bomo pozabili dragi Sentjurčani.

Dragica Nunčič-Turk

NA POTI NA RESEVNO

Letos sem bila že drugič v Sentjurju. Učenci in starši z Offenbacha smo obiskali učence in učitelje. Šola je velika in lepa. Učenci so imeli na glavicah pionirske kapice in rutice zavezane za vratom.

Po programu smo se med potjo na Resevno ustavili pri Metkini hišici. Nad vhomom smo zagledali slovenske zastavice in napis: »Pozdravljeni dragi prijatelji s Sentjurja in Offenbacha.«

Bratje in sestre Metkine mame so nas željno pričakovali, čeprav je šelè dobre tri tedne, kar jim je umrla mama. Postregli so nam s potico in vabljevimi narezkom. Mi mladi smo pili sok, našim

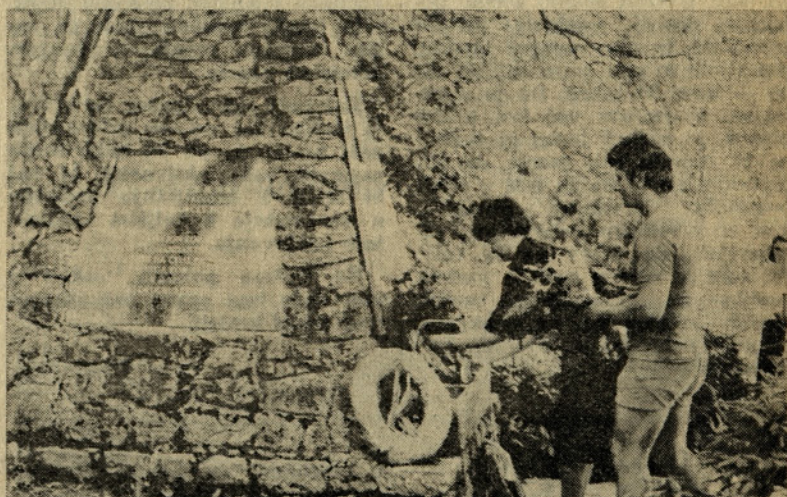
staršem pa so malivali blago vino. Bili smo zares dobre volje.

Tudi Metkin domek smo si ogledali; stoji ob cesti, ki vodi na Resevno. Lepa je ta hišica, čeprav še ni dograjena. Medtem ko so starši zapeli, smo se mi otroci lovili po travniku. Renata je prinesla od Metkine tete čisto mlado račko. Občudovali in božali smo jo. Najraje bi ostali sredi zelene prirode, toda naš cilj je bila poleg šole še Resevna, zato smo se poslovili od Metkine hišice in obljubili, da pridemo zopet prihodnje leto.

Sonja Podlipnik,
4. r. slov. dop. šole
Offenbach



Tov. Dragica Nunčič-Turk se zahvaljuje gostiteljem



Spomini na padle borce so vedno sveži

REŠITEV NAGRADNE KRIŽANKE

JERŠIČ Majda
Loka 5, 63223 Loka pri Žusmu

DVAJSET LET KMETIJSKEGA KOMBINATA SENTJUR

ZORENČ Vlasta
Ul. Matije Gubca 3
63230 Sentjur pri Celju

NAGRAJENCI

GORJUP Nataša
Šedina 6, 63222 Dramlje

Izzrebanci dobijo nagrade po pošti.

ODMEVI

NA ČLANEK
»PONUDBA ŠENTJURSKIH
GOSTINCEV«

V 45. št. vašega glasila UTRIP ste na strani 7 objavili prispevek pod naslovom »Ponudba šentjurskih gostincev«, v katerem je v tem javnem obćilu priobćena kopica polresnic, napaćnih interpretacij in netoćnosti, ki opostavljajo naš objekt — motel Merx v neugodno luć in ki po našem mnenju, zavajajo bralca v napaćne zaključke. Skladno z zakonom o tisku zato zahtevamo, da v prvi naslednji številki objavite naš odgovor na omenjeni članek. Hvalvredno je sicer, da ste se lotili vprašanju gostinske ponudbe v obćini, vendar že uvod v prispevek opredeljuje odnos vaših novinarjev (ali uredništva) do nekaterih objektov v obćini, pri čemer nam ni vseeno, da bi po vaši trditvi vsi gostinci v obćini lahko ponudili več »nenazadnje« tudi motel Merx, v nadaljevanju pa med številnimi obdelajo vaši novinarji le ponudbo treh gostišć, ki so si po ponudbi in osnovni poslovni opredelitvi še zelo različna.

Dejstvo je, da je naš motel v obćinskih opredelitvah bil opredeljen kot nosilec družbene prehrane v obćini in razvoja te prehrane in da je bil opredeljen kot pomemben objekt v razvoju turistićne dejavnosti. Na račun te opredelitve smo na željo Šentjurćanov objekt projektirali tako, da ima izredno veliko kuhinjo, z zmogljivostjo kar 1500 obrokov dnevno. Na račun tako velike kuhinje in njene opredelitve, smo se seveda v projektih morali odreći večjemu številu gostinskih sob. In tu že pridemo do avtobusa gostov, ki ga tako spretno vlećete skozi ves prispevek. Kajti, avtobus gostov, ki smo ga zavrnili, smo zavrnili zaradi tega, ker gostom nismo mogli ponuditi dovolj velikega števila prenoćišć. Imamo namreć 14 dvo-posteljnih in eno enoposteljno sobo — torej 29 ležišč. Da je v avtobusu izletnikov več kot toliko gostov, je najbrž jasno in bržkone bi moralo biti jasno, da jih prenoćiti ne bi mogli niti v obeh preostalih hvaljenih objektih, kjer so z velikim zaćudenjem zagotavljali, da težav ne bi bilo. Pri tem je osebje našega motela mislilo na prenoćišća, osebje ostalih lokalov pa na gostinske usluge. Le bralcu je to ostalo nepojasnjeno.

In zdaj se nekaj besed o motelu, kot nosilcu družbene prehrane v obćini. Ostalo je namreć le pri opredelitvi, kajti v obćini odgovorni niso izpeljali obljubljenih akcij, ki bi omogoćila polno izkorišćenost predimenzionirane kuhinje. Še več, v obćinski upravi so si uredili lastno kuhinjo, kjer skrbijo za družbeno prehrano, v Alposu in Bohorju so kuhinje preuredili, obnovili, v Tolo tak obrat že dolgo imajo. In tako je osnovna poslovna opredelitev motela ostala v obćinskih dokumentih, kuhinja v motelu pa je zasedena manj kot polovićno (kuhamo le 600 obrokov dnevno).

O tem, da smo po prvotnih načrtih motel postavljali, kjer danes stoji, le kratek čas zabem, pa je bila lokacija obvoznice predstavljena na čisto nasprotno stran Šentjurja, pa tako na tem mestu nima smisla razpravljati. Dejstvo je, da je objekt ostal brez obljubljenе družbene podpore in se je tako znašel v težavnem položaju.

Odgovor na vaš članek naj ne izzveni v povelićevanju našega objekta. Zavedamo se, da z njim še zdaleć ni vse v redu, da bi bila lahko postrežba hitrejša, osebje bolj prijazno. Nikakor pa ne moremo sprejeti oćitkov, ki so zapisani in ki zadevajo čistotno obćektov, prtov in sposobnost postrežbe.

TOZD Gost. in turizma
Direktor
Verdnik Miro

Kljub temu, da naša zakonodaja ne pozna ZAKONA O TISKU, ampak ZAKON O JAVNEM OBVEŠĆANJU (Uradni list SRS, št. 7/73 — stran 215) smo se odloćili objaviti vaš odgovor, kar je povsem razumljivo, saj smo z omenjenim člankom hoteli, pa ne zlonamerno, vzpodbuditi k boljši ponudbi gostinskih storitev vse gostince v obćini, ne samo Merx. Ta naša pobuda nam po našem mnenju, ocenjujoć odgovor, oćitno ni uspela.

Žal tudi vaš odgovor ne prinaša tistega kar od vas pričakujejo naši bralci, to pa je, kako boste zastavili vaše aktivnosti, ki naj bi težili k izboljšanju ponudbe n nenazadnje k boljšim rezultatom poslovanja.

Ne želimo polemik, sodbo o tem »kdo ima prav« prepušćamo vam dragi bralci!

Uredništvo

1. Zavezanci za davek, ki niso zavarovani kot kmetje

imajo v tem letu znatno večjo odmero dopolnilnega davka v skladu s predpisi, po katerih se zmanjšujejo razlike, ki nastajajo v višini davćnik in prispevnih obveznosti med kmeti-zavarovanci in ostalimi zavezanci, vezanih na dohodke od zemlje. Spričo tega je tudi obraćunana tretja akontacija bistveno večja od prve in druge. Opozarjamo, da vlaganje pritožb zgolj zaradi te vrste povećanja nima učinka, ker je to posledica sprememb v predpisih in je tako odmerjeno ob-

veznost pać treba poravnati. Določeno povećanje davka je tudi pri kmetih-zavarovancih, je pa bistveno manjše, enako opozorilo glede vlaganja pritožb (razen v primerih, kjer so prisotni drugi vzroki) in glede plaćila velja tudi zanje.

2. Zavezanci, ki plaćujejo prispevek za starostno zavarovanje

kmetov imajo možnost, da vlagajo posebne prošnje za znižanje tega prispevka na posebno obćinsko komisijo. V tem letu posebnega obrazca vloge ne prilagamo, pać pa smo jih dali na krajevne urade (za KS Blagovna pri KS Šentjur-okolica, za KS Kalobje pa pri KS Gorica pri Slivnici).

Prošnje bo komisija obravnavala le, če bodo vložene na teh posebnih predtiskanih vlogah z ustreznimi dokazili (potrdila o nezmožnosti za delo zaradi bolezni, pri čemer pa lahko veljajo pridobljena potrdila v letu 1981, če gre za trajnejša obolenja). Tisti zavezanci, ki bi prošnje vložili le zaradi škode po toći, naj prošenj ne vlagajo, ker bo davćna služba ta zmanjšanja obraćunala sama v razmerju z ugotovljenim procentom škode na celotni dohodek.

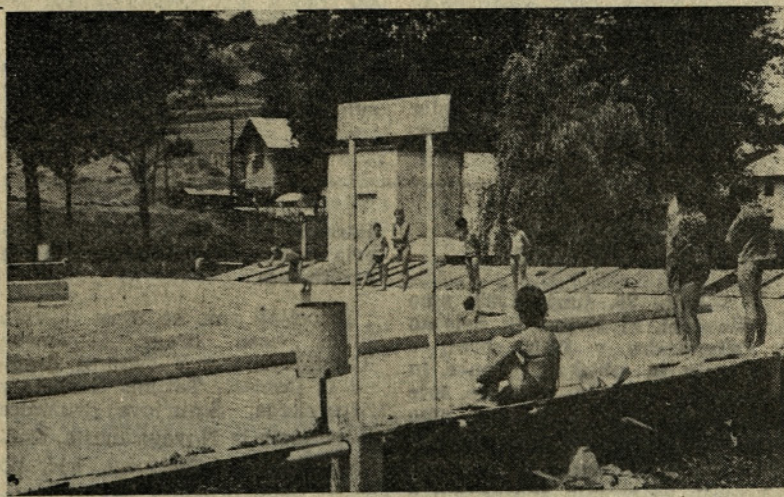
Za vse morebitne pritožbe in tudi vloge v zvezi s starostnim zavarovanjem velja rok 15 dni od prejema odloćbe.

3. Oškodovanci po toći prejmejo odmerno odloćbo z odmerjenimi prispevki in davki brez priznanih olajšav, ker pać obraćuna ni bilo moć opraviti tako naglo. Vsi oškodovanci, ki so škodo v pravem času prijavili pristojnim službam pa bodo pred koncem septembra 1982 prejeli nove odmerne odloćbe z obraćunanimi olajšavami na davku, prispevku za starostno zavarovanje kmetov in domnevno na prispevku za zdravstveno zavarovanje kmetov, po braćunanih odstotkih škod kot so jih ugotovile posebne cenilne komisije, večjih od 20 % kat. dohodka.

4. Da ne bi nastopale težave pri plaćevanju letošnjih davćnih in prispevnih obveznosti v pozni jeseni, priporoćamo, da tisti zavezanci, ki niso utrpeli večje škode, ali pa je ta le na manjšem delu posesti, poravnajo zneske po priloženi položnici za tretjo akontacijo in seveda morebitne prejšnje neporavnane obveznosti. Znesek na položnici namreć ne vsebuje zaostalih neplaćanih terjatev, zajema pa poleg davka tudi prispevke kot je to bilo že v letu 1981.

Uprava za družbene prihodke

Bazen je odprt



Bazen v Šentjunju je letos pravočasno odprt, tako da lahko vsak sonćni dan izkoristimo za kopanje. Upravljallec bazena je KOP Šentjur, ki skrbi, da je voda vedno sveža, na bazenu je tudi kopalniški mojster, gostinske usluge pa opravlja gostilna Bohorć. Dnevna stopnica za bazen znaša za odrasle 29,00 din, za otroke pa 17,00 din.

Upravljalci bazena menijo, da

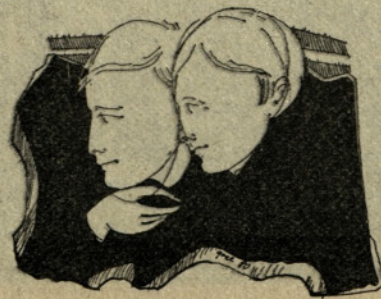
na bazenu ne bi bilo izgube, v kolikor se Šentjurćani ne bi vozili na kopalnišća izven obćine. Res je, da si takšnega objekta v tem času ne bi mogli privoščiti, zato pa bi morala biti naša skupna skrb, da čuvamo tisto kar imamo. KOP upošteva vse pri-pombe kopalcev, in pripravljani so storiti vse, da bi se kopalci na bazenu počutili varni in sprošćeni.

Franci Škoberne

OBVESTILO

DAVĆNIM IN PRISPEVNIM
ZAVEZANCIEM OD
KMETIJSTVA

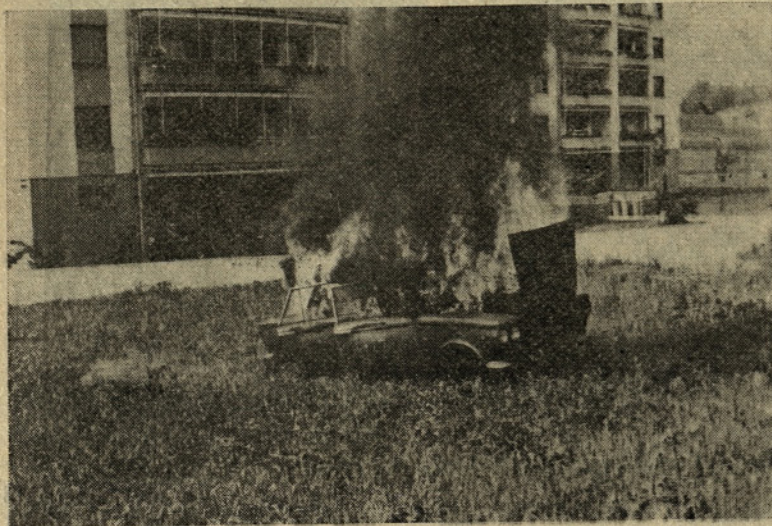
V teh dneh ste ali boste prejeli odmerne odloćbe o odmeri davka, prispevka za pokojninsko in zdravstveno zavarovanje in drugih obveznosti, ki se odmerjajo hkrati z davkom. Glede na okolišćine, znaćilne za to leto, pa štejem za primerno, da v tem glasilu opozorimo na te posebnosti, in sicer:



Uspešna vaja CZ

Na podlagi programa NNNP, ki ga je sprejel komite za SLO in DZ pri KS Senthur-center je štab CZ ob sodelovanju enot iz

poškodovani, avto pa se je vnel. Enota CZ KS Senthur je pogasila avto s penilno snovjo, enote PP Mode in Eleganta pa so nudile

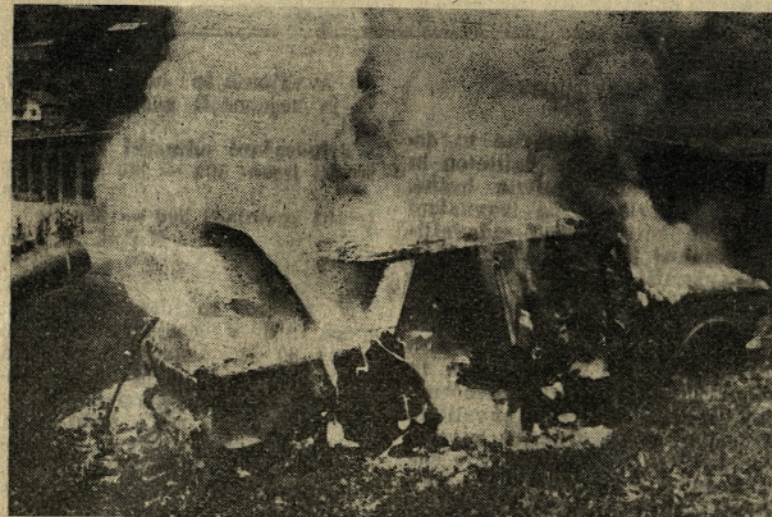


tovarn TOLO, Elegant in Moda pripravil vežbo, ki je bila izvedena dne 2. 7. 1982.

Ob 13. uri so enote CZ KS Senthur-center in TOLA pogasile požar v tovarni. Na pomoč je prihitela tudi enota iz Eleganta.

prvo pomoč ponesrečencem ter jih prepeljale v bolnišnico.

Ob 13,40 je ponovno izbruhnil požar v Tolo, kjer je bil prikazan klasičen način gašenja in ponesrečencem nudena prva pomoč.



Pri tem požaru je bilo demonstrirano kemično gašenje.

Ob 13,30 je bila na Pešnici improvizirana prometna nesreča, v kateri so bili štiri potniki težje

Splošna ocena je, da je vaja dobro uspela. Ponovno se je pokazalo, da povzročajo največ preglavic pomanjkljive veze.

Štab CZ KS Senthur-center

60 - let GD PONIKVA

Vsak začetek je težak, to so pred 60 leti ugotovili tudi ustanovitelji gasilskega društva na Ponikvi, saj so začeli iz nič.

Pobudnik za ustanovitev je bil takratni nadučitelj Ivan Burdian, ki je okoli sebe zbral nekaj naprednih, navdušenih gorečnejev, ki so nabavili majhno ročno brizgalno, zbrali prostovoljne prispevke vaščanov, prirejali igre in veselice s srečolovi in se s tako zasluženim denarjem opremljali. Že čez 4 leta so si v Lenartu nabavili večjo ročno brizgalno, ki jo še danes hranijo v spomin na ustanovitelje.

Po 10 letih obstoja so si že nabavili prvo motorno brizgalno »Rosenbauer« in uredili zasilen

dom s stolpom za sušenje cevi. Društvo je bilo sili aktivno in je znatno prispevalo k požarni varnosti kraja. Vojna leta so bila huda, kot povsod; tajnik društva Jože Kimel je bil ustreljen, po osvoboditvi pa se je delo društva izredno razmahnilo.

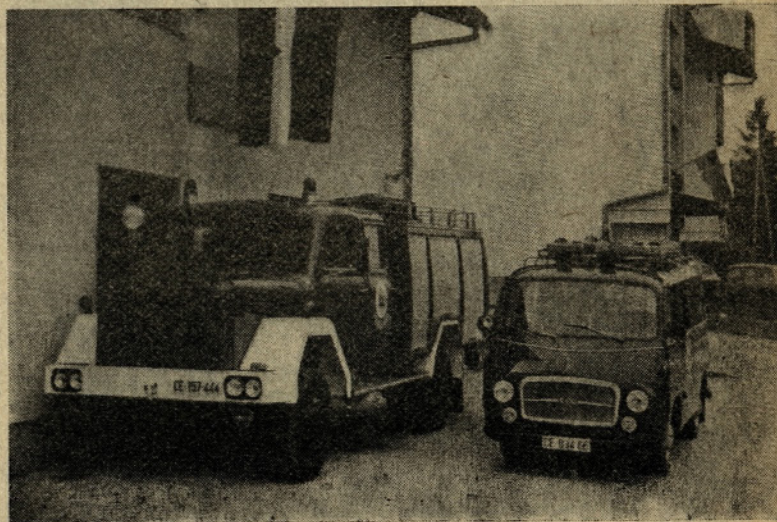
V povojnih letih se je društvo, ki mu je sprva predsedoval Slavko Žličar, zahvaljujoč entuziazmu, požrtvovalnosti in organizacijskim sposobnostim takratnega in kasnejših vodstev ter ostalega članstva, ob nesebični podpori krajanov, dvignilo na zavidljivo raven. Po letu 1968 so nabavili gasilski avto in novo brizgalno ter zgradili nov, sodoben in prostoren gasilski dom, lani pa so

nabavili še avtocisterno.

Društvo je sedaj zelo dobro mehanizirano, šteje 70 aktivnih članov, ima žensko desetino in 25 pionirjev. Na Dolgi gori pa že več kot eno leto uspešno deluje še 32 članska gasilska enota in pionirska desetina. Ta velik skok je društvu uspel s pomočjo nesebičnih krajanov, ki so bili vedno pripravljeni prispevati k ra-

sti društva, požrtvovalnim posameznikom, kot so Anton Košir, Stanko Zabukošek, Vinko Jagodič, Jože Zdolšek in še vrsta drugih, s pomočjo Občinske gasilske zveze v Senthurju in še vrste drugih dejavnikov je v slavnostnem govoru nakazal sedanji predsednik Alojz Senica.

E. Rečnik



Vedno pripravljeni

HO-RUK

V nedeljo, 11. 7. 1982 ob 14. uri se je v Dobju pri Planini zbralo 10 desetih gasilskih društev in to iz Senthurja (3 desetine), s Prožinske vasi (3 desetine), s Planine (2 desetini) ter iz Škofje vasi (2 desetini), da se pomerijo v »horuk« vaji.

Dosegli so naslednje rezultate:

Moški na 800 l brizgalni:

Škofja vas	31,5 sek
Senthur I	49 sek
Senthur II	56 sek

Moški na 600 l brizgalni:

Prožinska vas I	44 sek
Prožinska vas II	47 sek
Škofja vas	53,5 sek
Planina	54,5 sek
Senthur I	60 sek
Senthur II	78 sek

Nastop na stari črpalki (preko 50 let):

Prožinska vas I	59 sek
Senthur II	60 sek

Ženske desetine na 800 l črpalki:

Senthur	48 sek
Škofja vas	90 sek

Ženske desetine na 600 l črpalki:

Prožinska vas	49 sek
Planina	66 sek
Škofja vas	68 sek
Senthur	88 sek

Nastop ženskih desetih na starih motorkah:

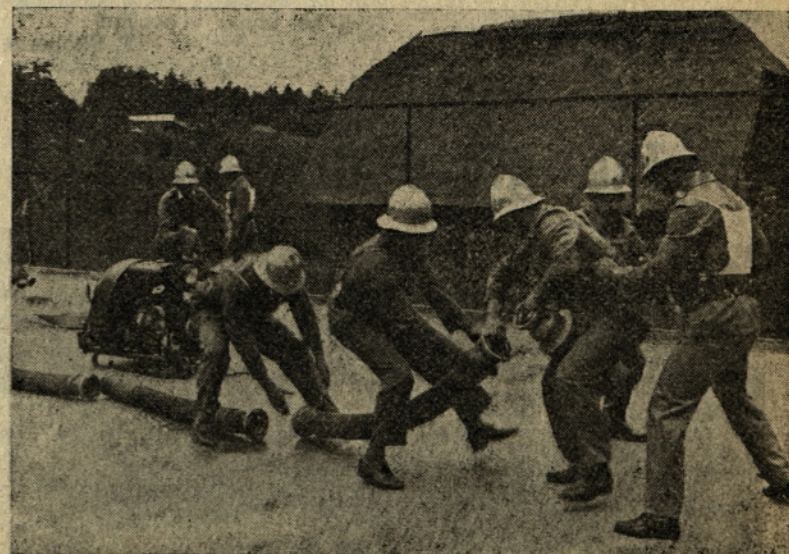
Prožinska vas	75,5 sek
Senthur	119 sek

Prva tri mesta v vsaki skupini so bila nagrajena s pokali in tako je GD Prožinska vas dosegla 4-krat prvo mesto.

Čestitamo!

GD Dobje je poskrbelo tudi za prijetno počutje. Zvočni ansambla KD Dobje so odmevali še pozno v noč.

Jožica Salobir



Skrbno pripravljena razstava in povorka

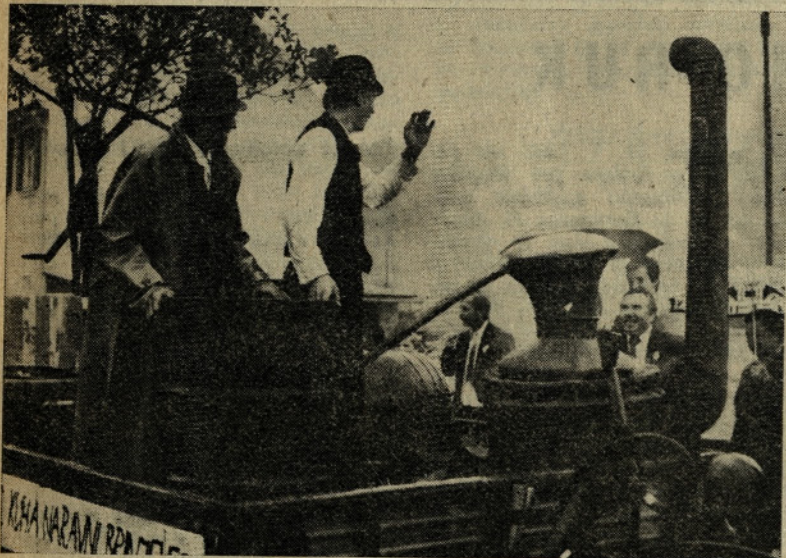
V okviru praznovanja 20. let KK Sentjur je bila v Slivnici pripravljena razstava kmečkih jedi.



Kmečke žene iz vse občine so skrbno pripravile specialitete svojih vasi. Pripravile so tudi

pa je vzbujal tolikšno pozornost, da je prišel v finalni izbor, prodali so ga na licitaciji.

Tud povorka kmečkih običajev je kljub dežju odlično uspela. Moderni kmečki stroji še niso



razne pogače, katere redko najdemo tud na kmečki mizi. Po ogledu razstavljenih specialitet pa so obiskovalci jedi tudi poizkusili. Cene so bile konkurenčne dostopne vsakomur. Kmalu je zmanjkalo domačega kruha in domačih mesnih specialitet. Skrbno pripravljen čokoladni ježek

popolnoma izrinili starih mlatilnic in redesej, tudi cepci se še hranijo. Kmečki fantje so v povorki prikazali kmečka opravila od žganjekuhe, kovaštva, do zelo redkega opravila to je pokrivanje streh s slamo.

Vsi, ki so organizirali prireditve se zavedajo, da ti stari običaji ne smejo v pozabo.

F. Škoberne

Kmečke igre v Dramljah



Aktiv mladih zadružnikov Dramlje je ob pomoči področne konference mladih kmetovalcev pri OK ZSMS že četrtrič organiziral

Tekmovanja so se udeležili predstavniki zadružnikov iz vse občine, razen slivniškega področja, ter ekipa OO ZSMS Kmetijskega kombinata iz Sentjurja.



tradicionalno tekmovalje koscev in grabljic in spretnostnih iger. Tekmovanje je bilo izvedeno 9. julija.



Tekmovalci so se resno lotili dela in hitro pozabili na napor ob močnem vzpodbujanju številnih gledalcev.

Vse ekipe tekmovalcev so dobile priznanja, najboljša ekipa pa še 200 kg umetnih gnojil, darilo KK Sentjur — TOK.

Goce Kalajdziski

Gnojenje travnikov

Predpogoj za napredno in donosno živinorejo je kvaliteten in obilen pridelek osnovne hrane. Dosedanji pridelki na travnatem svetu po količini niso zadovoljivi, še manj pa po kvaliteti. Najpomembnejši, najenostavnejši in najhitrejši ukrep za povečanje živinorejske proizvodnje, je povečanje živinske krme z uporabo umetnih gnojil na travnikih in pašnikih. Z gnojenjem povečamo pridelek in izboljšamo kvaliteto pridelave hrane. Gnojila povečajo delež kvalitetnejših trav v ruši in mrva z gnojenih travnikov vsebuje več rudninskih snovi, ki so neobhodno potrebne za zdravje živali.

Kmetje, ki že več let trosijo pod 800 kg mineralnih gnojil na ha travnika letno, jim priporočamo, da dajo zemljo v analizo. Tisti, ki pa so do sedaj gnojili manj, pa priporočamo, da gnojijo z naslednjimi odmerki:

1. Dvokosne travnike

400 — 600 kg P:K 20:20
400 — 600 kg N:P:K 9:18:18
500 — 600 kg N:P:K 11:11:16

Dvokosnih travnikov praviloma ne dognujemo z dušikom, ker se v naših razmerah pri zadovoljivem gnojenju s fosforjem (P) in kalijem (K) razrastejo detelje, ki pridobivajo dovolj dušika (N) iz zraka, za dvokratni odkos in še zadovoljivo jesensko pašo. Najslabše je, če spomladi gnojimo le s PK, po seneni košnji pa z N. V tem primeru dušik ne deluje, ker izpodrine detelje in njih učinek.

2. Trokosni travniki

To so mišljeni prirodno boljše dvokosni travniki, ki jih z obilnejšim gnojenjem in zgodnejšo košnjo spremenimo v trikosne. Tako lahko pridelamo neprimer-

no kvalitetnejšo osnovno krmo, ki je najcenejši nadomestek krmil.

Priporočani odmerki gnojil:
trositi jeseni 500 — 600 kg N:P:K 9:18:18
trositi spomladi 500 — 600 kg N:P:K 11:11:16 12:12:12 13:10:12

V prvem in drugem odkosi mora biti v gnojilnem obroku okrog 60 kg čistega dušika, za tretji odkos pa 40 kg čistega dušika. Če smo pri osnovnem gnojenju dali bolj pičlo dozo P in K, potem dognujemo z nitrofoskali z visokim procentom N. Najpogosteje pa dognujemo s kanom ali ureo.

Priporočeni odmerki za dognovanje trokosnih travnikov:
150 — 200 kg KAN-a ali
100 — 150 kg Ureje ali
200 — 300 kg N:P:K 17:8:9

Zelo intenzivna pet ali več košna raba travnikov je še pri nas redka, razen pri kmetih, ki imajo vpeljan pašno-košni način koriščenja travinja. Pri tako intenzivni rabi trosimo do 100 kg čistega dušika po ha za en odkos, seveda pa vzporedno povečamo tudi odmere P in K, ki zavisi od količine odkosa in števila košenj.

Seveda, če travnike gnojimo tudi z organskimi gnojili, sorazmerno zmanjšamo odmere mineralnih gnojil.

1 t hlevskega gnoja vsebuje
5 kg N; 2 kg P; 6 kg K
1 m³ gnojevke vsebuje
5 kg N; 2 kg P; 7 kg K
1 m³ gnojnice vsebuje
2 kg N; 0,1 kg P; 6 kg K

Praviloma travne ruše ni potrebno gnojiti z organskimi gnojili, ker si sama zagotovi dovolj humoza pri obnavljanju, seveda če jo pravilno gnojimo z mineralnimi gnojili.

Viktor Lovre

Obrat družbene prehrane

Pred leti je bil v Šentjurju zgrajen motel Merx, ki bi naj poleg ostalih nalog bil nosilec družbene prehrane, za vse delavce, ki v svojih delovnih organizacijah niso imeli lastnega obrata družbene prehrane.

Zanimalo nas je, kako so delavci zadovoljni s prehrano v motelu in smo jih nekaj od njih povprašali o mnenju:



Franc ŽVEGLER:

Malica je srednje kvalitete. Včasih mi obrok zadostuje, včasih ne, odvisno od vrste hrane. Verjetno za fizičnega delavca takšna hrana ni zadostna. Postrežba je še dokaj solidna.

Franc ANTOLINC:

Kvaliteta malice ni vedno enaka. Mislim, da za ceno 58,00 din bi morala biti kvaliteta malice boljša.

Martin VODUŠEK:

Cena malice je previsoka glede na kvaliteto z ozirom na to, da je to obrat družbene prehrane. Pri strežbi me moti to, da del strežnega osebja ne uporablja osnovnih norm gostinstva. Sem mišljenja, da bi bilo potrebno vsak dan postaviti na mizo listek oziroma jedilnik.

Vika DEBELAK:

Z malico nisem zadovoljna. Za ceno, ki jo plačujemo, bi bila lahko pestrejša in kvalitetnejša. Večkrat se zgodi, da se sta jed ponavlja za malico in za kosilo. Postrežba je slaba. Zgodi se, da večkrat menjamo pribor, torej

vprašljiva je higiena. Odnos strežnega osebja se mora na vsak način spremeniti.

Marjana DEBENAK:

Za ceno, ki jo plačujemo za malico, je kvaliteta le-te slaba. Hrana bi morala biti kvalitetnejša, predvsem pa higiensko pripravljena (brez raznih dodatkov v solati). Tudi količinsko ne zadostuje, sreča je le v tem, da je na voljo dovolj kruha.

Romana MARZEK:

Z ozirom na kvaliteto, je malica predraga. Preveč je testenin, skoraj vsak dan. Tudi količinsko ne zadostuje. Postrežba je še dokaj solidna.

Slišali smo, kaj menijo abonenti. Vemo tudi, da je občinski sindikalni svet vodil aktivnost, da v ta obrat družbene prehrane vključi vse tiste delavce, ki nimajo lastnih obratov kot so PTT, SDK, LB, Merx — prodaja. Po nekaj mesecih je veliko teh poiskalo možnost prehrane na drugih mestih in sicer iz razlogov, ki so jih navedli anketirani. Prvi med njimi so bili delavci iz Merxa, DO Potrošnik, TOZD Prodaja, torej delavci iste delovne organizacije, saj so si raje organizirali lasten obrat. Tudi ob tem se kaže zamisliti.

Občinski sindikalni svet se je dogovarjal s predstavniki Merxa — TOZD gostinstvo, kamor spada tudi šentjurski motel, da bi ustanovili svet uporabnikov, ki bi usklajeval jedilnike in ceno, da bi se izdeloval jedilnik za teden naprej. Ti dogovori so se pričeli že v letu 1980 in so se ponovili lani in letos. Toda narejena ni bilo ničesar. Zato se sprašujemo:

— Kaj bodo naredili delavci motela Merx, kot člani sindikata, da bodo dali svoj delež k uresničitvi usmeritev Zveze sindikatov Slovenije na področje urejanja družbene prehrane.

Uredništvo

Prosimo, da objavite naslednji izid natečaja za zbiranje vlog za dodelitev posojil vzajemnostno združenih sredstev:

Odbor za gradnjo stanovanj in odbor za družbeno pomoč v stanovanjskem gospodarstvu pri Samoupravni stanovanjski skupnosti občine Šentjur pri Celju sta na svoji seji dne 19. 7. 1982 obravnavala prispele vloge za dodelitev posojila za gradnjo individualne stanovanjske hiše, na podlagi predhodno opravljenega javnega razpisa v občinskem glasilu »UTRIP« za zbiranje vlog za dodelitev kredita ter sprejela naslednji sklep:

Kredit se dodeli naslednjim upravičencem:

1. ARZENŠEK Jože, Turno 1, Gorica pri Slivnici	70.000,00 din
2. BAJC Vera, Bukovje 37, Gorica pri Slivnici	120.000,00 din
3. ROBIČ Marjana, Slatina 8, Dobje	70.000,00 din
4. MLAKAR Ivan, Osredok 12, Šentjur	70.000,00 din
5. RIBIČ Matilda, Vodruž 1, Jakob	70.000,00 din
6. GOLEŽ Jožica, Pešnica 43, Šentjur	120.000,00 din
7. ZEME Jelena, Na tičnico 7	60.000,00 din
8. SMREČNIK Dragica, Kvedrova 24, Šentjur	70.000,00 din
9. STRAŽE Mirko, Ljubljanska 6, Šentjur	70.000,00 din
10. MASTNAK Sonja, Gorica 29	70.000,00 din
11. ŠAFRAN Anica, Podlešje 8, Kalobje	100.000,00 din
12. STROPNIK Cvetko, Ipavčeva 17	120.000,00 din
13. BANKIRHER Marija, Planina 37	70.000,00 din
14. ČEDE Ivan, Dramlje novi blok	120.000,00 din
15. ARZENAK Marjana, Dolga gora 3	120.000,00 din
16. TANŠEK Slavko, Kvedrova 24	60.000,00 din
17. ARZENŠEK Slavica, Efenkova 14a	60.000,00 din
18. GAŠPERŠIČ Marjan, Kvedrova 26	100.000,00 din
19. ŠČUREK Roman, Kvedrova 26	60.000,00 din
20. SALOBIR Ivo, Kvedrova 24	60.000,00 din
21. BELEJ Jožica, Pešnica 46	60.000,00 din
22. KREGAR Franc, Zelenica 1, Celje	60.000,00 din
23. PASARIČ Irena, Kozjanskega odreda 14	100.000,00 din
24. SLATENŠEK Bojan, Bodrišna vas 15	100.000,00 din
25. ARZENŠEK Silva, Gorica n.b.	100.000,00 din
26. DREŠČAK Marjan, Na lipico 2	50.000,00 din
27. TOFANT Jože, Kvedrova 26	50.000,00 din
28. OSET Julijana, Kvedrova 39	50.000,00 din
29. CMOK Jožica, Franja Vrunča 3	60.000,00 din
30. BATISTIČ Zdenka, Dramlje 2	50.000,00 din
31. HERNAVS Milena, Gorica 100	100.000,00 din
32. FLANDER Ana, Kvedrova 26	50.000,00 din
33. SENICA Štefka, Vrbo 11	50.000,00 din
34. DOBERŠEK Marjan, Doropolje n.h.	80.000,00 din
35. PERC Marjan, Šedina 9, Dramlje	80.000,00 din
36. ZUPANC Bernarda, Šibenik 13	50.000,00 din
37. KRESNIK Tatjana, Na lipico 3	90.000,00 din
38. MASTNAK Marjana, Kvedrova 35	50.000,00 din
39. OSET Branko, Slomškova 1	80.000,00 din
40. RATAJ Marica, Franja Malgaja 38	80.000,00 din
41. TLAKOČAR Dragica, Na lipico 3	50.000,00 din
42. PREBIL Hilda, Kvedrova 39	50.000,00 din
43. RASTOČNIK Jožica, Na lipico 3	80.000,00 din
44. CIMERMAN Ana, Gorica 99	50.000,00 din
45. LOVRE Viktor, Bukovžlak 2	50.000,00 din
46. GRDINA Vlado, Ulica talcev	50.000,00 din
47. HVALC Bogdan, Kameno 14	70.000,00 din
48. ULAGA Kristina, Kvedrova 24	50.000,00 din
49. ČREPINŠEK Viktor, Trubarjeva 9, Celje	50.000,00 din
50. DOLŽAN Igor, Trubarjeva 31, Celje	50.000,00 din
51. ŠKOBERNE Franc, Ulica II. bataljona	70.000,00 din
52. KOSABER Željko, Nova vas n.h.	70.000,00 din
53. PIŠEK Jože, Kvedrova 22	70.000,00 din
54. JANČIČ Tone, Kvedrova 39	70.000,00 din

Odbora sta pri dodelitvi kredita upoštevala dohodek na družinskega člana in že pridobljeni kredit iz sredstev zajemnosti v preteklih letih.

Prosilci, ki niso izpolnjevali pogojev za pridobitev kredita niso uvrščeni v listo pridobiteljev.

Proti temu sklepu lahko prizadeti vložijo ugovor v roku 15 dni po objavi v občinskem glasilu »UTRIP« v skupščino Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Šentjur. Ugovor lahko vložijo pisмено ali ustno na zapisnik v tajništvo Stanovanjske skupnosti.

Predsednik odbora:
Vodušek Martin l.r.

Iz dela stanovanjske skupnosti

Odbor za družbeno pomoč Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Šentjur pri Celju je na svoji seji 19. 7. 1982 obravnaval vloge za uvrstitve v prednostno listo za dodelitev družbeno najemnih stanovanj in sprejel naslednji sklep:

V prednostno listo se uvrstijo:

1. PUNGERŠEK Erika, Drobinsko 3, Gorica pri Slivnici
2. VESENJAK Darinka, Gorica n.b.

Upravičenca se uvrstita v prednostno listo pod zap. št. 6 in 7 zaradi tega, ker je na prednostni listi že uvrščenih 5 prosilcev. Proti uvrstitvi v prednostno listo je dopusten odgovor v roku 15 dni po objavi v občinskem glasilu »UTRIP«.

Predsednik odbora:
Vodušek Martin l.r.

Bralcem se opravičujemo zaradi zamude pri izdaji časopisa, ki je nastala zaradi dopustov v tiskarni.

Uredništvo

Jože Ipavec v Laški galeriji

V petek, 16. 7. 1982 v prostorih Weichelsbergerjevega dvorca v Laškem je bila odprta razstava slikarja Jožeta Ipavca.

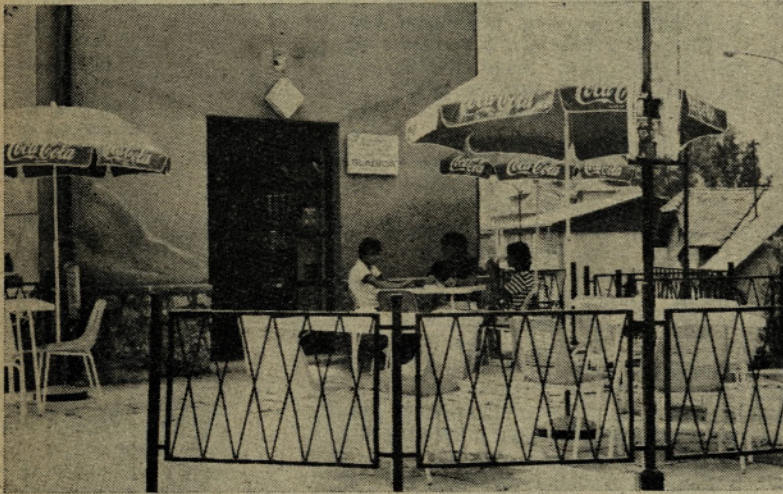
Jože Ipavec se je obogatil z lepoto glasbenega ustvarjanja skladateljev Ipavec posvetil slikarstvu. Tesno povezan z motiviko iz rodnega Šentjurja, je izredno in prepričljivo prenesel oplojeno vizijo pejzaža na platno.

Vzniknil je v mariborskem likovnem krogu skupaj s slikarji Kavčičem, Zagarom, Kosom, Pandurjem in Primožičem in sodeloval na številnih skupinskih in pozneje samostojnih razstavah.

Leta 1948 postane član Društva likovnih umetnikov Hrvatske. Odtod je znano tudi njegovo uspešno in obširno delo na sceni Hrvaškega narodnega gledališča.

Zanimivo je to, da je ob scen-skem delu, ki terja povsem drugačen pristop k delu, v svojem slikarskem opusu ustvaril in ohranil svoj avtentični izraz.

Nova „SLADICA“



Motel Merx je pred kratkim odprl na novo preurejeno slaščičarno v Šentjurju. Sladokusci, predvsem pa otroci, so podoben lokal težko pričakovali. V Sladici vas bodo postregli s specialitetami, katere pripravljajo v motelu Merx, saj so kulinarčno osebje okrepili s slaščičarjem, dobili boste sladolede vseh vrst, kavo in brezalkoholne pijače.

Iz ribiške družine „Vogljajna“

ZASEBNE RIBOGOJNE IN RIBOLOVNE VODE

V preteklosti je na območju SO Šentjur delovalo precej zasebnih ribnikov, ki so bili vsled nepravilne vzreje rib, ribjih bolezni in tatvin, predvsem pa zaradi nerentabilnosti opuščeni. Zadnje čase, kot posledica širših družbenih interesov po pridobivanju hrane, pa smo ponovno priča naraščanju interesa za zasebno ribištvo. Obnavljajo se zapuščeni ribniki, nastajajo novi, vprašanje pa je, če je s samim nastankom ribnika zagotovljen pričakovani rezultat oziroma si občan preveč preprosto predstavlja vzrejo rib.

S tem sestavkom želimo povedati kako in pod kakimi pogoji je dopustno zasebno ribištvo v ribištvo ter kje lahko dobite pomoč pri vzreji rib ali nakupu vložka.

Izdajajoč iz določil Zakona o sladkovodnem ribištvo je povsem jasno, da občan ne more imeti lastne odprte vode, lahko pa ima zaprto vodo (ribnik, ba- jer), če je ta na njegovem zemljišču in ni nastala z zaježitvijo

odprte vode, ki je bila dana v upravljanje območni ribiški organizaciji. Če pa se izkaže določen družbeni interes, da z zasebno vodo gospodarji ribiška organizacija, ima ta pravico, po 21. členu istega zakona, da od pristojne družbenopolitične skupnosti zahteva, da se ji voda dodeli v upravljanje. Seveda pa je treba povedati, da ribiška organizacija ne bo imela apetitov po vodah, ki so tako majhne, da v njih ni pogojev za naravni razplod in prirast rib, vode so podvržene stalnemu krivolovu, slaba kakovost vode, ... oziroma so te lahko zanimive za konjiček ali pa kot stranska pridobitvena dejavnost občana. Prav gotovo je, da je v slednjem primeru večjega družbenega pomena, da je takva voda v občanovi lasti, če ta z njo resnično gospodarji.

Povsem drugačna pa je situacija za ribogojstvo. V danem primeru gre za sistem objektov, ki so vezani za odprto vodo, ki je v upravljanju območne ribiške

organizacije. Vsak tak ribogojni obrat pa močno obremenjuje odprto vodo s porabo kisika ob polletnih mesecih oziroma nizkem vodostaju, onesnažuje nizvodni vodotok z razpadajočo hrano ter ribjimi iztrebki s posledico ponovnega zmanjševanja odstotka kisika, predvsem pa predstavlja nevarnost okužb — epidemij, ki se širijo iz ribogojnega objekta in lahko v relativno kratkem času povzročijo katastrofo na celotnem porečju obravnavanega vodotoka (ista nevarnost obstaja tudi pri ribnikih, ki so vezani na odprto vodo). Seveda pa je za vsak ribogojni obrat bistvenega pomena, da ima za to usposobljene strokovne delavce, ki bodo zagotavljali zahtevane elemente ribogojstva in rentabilnost same proizvodnje. Se pravi, da le občan, ki ima kvalifikacijo za ribogojca, bi lahko opravljal to dejavnost v kooperaciji z ribiško organizacijo, seveda pod stalnim nadzorstvom ustreznih služb in v skladu s predpisi, ki regulirajo to vejo živinoreje.

Z nastankom vsake ribogojne ali ribolovne vode pride do nasaditve rib (zarod, plemensko jato), katere občani običajno nabavljajo od zasebnikov. Ribe se nekontrolirano prenašajo iz ene v drugo zasebno vodo oziroma njih posestniki niti ne ve ali ne ve vedeti, da mora imeti zdravstveno spričevalo, ki ga izda pristojna veterinarska postaja oziroma institucija, ki jo določa za veterinarstvo pristojni občinski upravn organ. Posledice takega ravnanja so okužbe in epidemije, ki se razširjajo na vodotok, čemur sledijo odškodninski zahtevki za povračilo škode na ribah, ki pa običajni niso majhni.

REKREACIJA IN PIKNIK NA RIBIŠKEMU DOMU TRATNA

Vse delovne kolektive in občane, ki bi želeli koristiti prostor ter objekte ribiškega doma Tratna na Slivniškem jezeru za prirejanje piknikov in raznih oblik rekreacije prosimo, da pošljejo pismente prijave na naslov »Ribiška družina Vogljajna Štore«, najkasneje sedem dni pred nameranim obiskom doma.

PRENAŠANJE RIB IZ ENEGA VODOTOKA V DRUGI VODOTOK

Vsled pojava ribjih bolezni v obmejnih vodah in širjenja teh, je najstrožje prepovedano prenašanje rib iz enega vodotoka v drugi vodotok, če ribe niso predhodno pregledane s strani za to pooblaščen institucije oziroma nimajo zdravstvenega spričevala. Zoper vse kršitelje bomo podali predlog za uvedbo postopka pri rednem sodišču ter uveljavljali odškodnino za škodo, ki bo vsled vnašanja bolanih rib v naših vodotokih nastala.

OBISK RIBNJAČARSTVA IZ KONČANICE

V mesecu juniju nas je obiskal kolektiv Ribnjačarstva iz Končanice, kateremu smo razkazali Železarno Štore, kjer je zaposlena večina naših ribičev, ga popeljali po Celju in na Stari grad, si ogledali Šentjur in vodotoke s katerimi družina gospodarji ter

V predhodnem tekstu smo večkrat omenili območno ribiško organizacijo in v danem primeru, na območju SO Šentjur, je to ribiška družina Vogljajna, katere ne nasprotuje obnavljanju in gradnji zasebnih ribnikov, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- da se v upravnem postopku izdaje dovoljenja pridobi soglasje Zavoda za ribištvo SRS oziroma ribiške družine;
- da zasebne vode ne krčijo vodnih površin s katerimi upravlja ribiška družina;
- da se zagotovi zdravstvena kontrola rib, predvsem zaradi posebno nevarnih bolezni, kot sta vrtoglavost postrvi in kužna vodenica krapov;
- da se o vseh zadevah, ki se nanašajo na ribištvo obvešča pristojnega ribiškega inšpektorja in ribiško družino.

Povsem jasno je, da zasebniki ne bodo obvladovali gojitve rib, ki bo dajala določene tržine viške, zato je ribiška družina Vogljajna pripravljena nuditi tem strokovno pomoč, katero že daje nekaterim zasebnikom na območju SO Šmarje, če seveda bodo občani to pomoč iskali.

In kaj nudi ribiška družina Vogljajna? Lahko vam strokovno svetuje pri sami gradnji ribnikov, vzreji rib in varstvu rib pred kužnimi boleznimi v sodelovanju z Zavodom za ribištvo SRS in DO Ribnjačarstvom Končanica ter dobavlja zarod, mladice ali plemenke krapovcev in rastlinojedih rib. Seveda vse v okviru skupnega dogovora oziroma vaše zainteresiranosti.

Millan Štraus

zaključili srečanje na našem ribiškem domu.

Srečanje je bilo prijazno, še bolj smo utrdili naše poslovne in prijateljske vezi ter sklenili, da se drugo leto ponovno dobimo.

ULOV MARKIRANE RIBE

Prosimo vse naše člane in goste-turiste, ki bi pri ulovu ujeli markirano ribo, da ravnajo v skladu s sledečim navodilom:

- zabeležijo datum ulovljene ribe, voda v kateri je bila ujeta, vrsta ribe, mesto ulova, številko in črko markice, barvo številke in črke markice ter priimek in ime ribiča z naslovom;
- markirano ribo vrnejo nazaj v vodo (po možnosti nepoškodovano);
- zabeležene podatke posredujejo na sedež družine v Štoreh.

Markice so pripete pod hrbtno plavutjo ali na škružni poklopec ribe.

Upamo, da se vsi zavedamo teh podatkov, saj bomo le na ta način lahko spremljali in ugotavljali migracije naših rib. Še enkrat prosimo, da markirano ribo izpustijo nazaj v vodo.

DOBER PRIJEM!

Nekaj o voluharju

Prav gotovo je, da se sadjarji in vrtnarji upravičeno boje voluharja kot najhujšega škodljivca predvsem sadnih, a tudi zelenjadnih, poljskih, gozdnih in okrasnih rastlin zlasti zato, ker njegovo zatiranje ni posebno lahko in preprosto in ne vedno uspešno. Najbolj so od voluharja prizadeti mladi, do 10 let stari sadni nasadi in drevesnice. Tam napravi najhujšo škodo pozimi in spomlad, ko nima na polju in vrtu velike izbire v hrani ter se jeseni zateče pod sadne in druge lesnate rastline, ki jim pogrizne drobnejše korenine, debelejšše korenine in spodnji del debla pa oglođa v sam les. Najbolj mu ugaja pečkato sadno drevje. Loti se tudi vrtnic. Napadeno drevje, ki mu voluhar uniči korenine, zlahka zamajemo. Poškodbe spoznamo tudi po dolgih, vzporednih, centimeter širokih zarezah, ki jih napravi s štirimi pilastimi zobmi. Na poljih in vrtovih objeda voluhar korenine detelje, korenine pese in korenja in krompirjeve gomolje. Po vrtovih ni pred njim varna nobena gomoljica in korenovka. Tudi v vinogradih dela veliko škodo. Zadržuje se tudi na travnikih, kjer objeda korenine regrata in drugih rastlin.

Voluhar spada med glodalce, kot so podgane in miši. Za te pa je znano, da so izredno iznajdljive in jih je težko iztrebiti. Velik je 13 do 20 cm, dlakav rep pa je dolg 7,5 do 12 cm. Po hrbtu je kožuh svetlo ali temno rjav, ob straneh pa nekoliko svetlejša barve, trebušna stran pa je sivo rumenkasta. V največjem delu Evrope in velikem delu Azije živi ena vrsta voluharja (lat. *Arvicola terrestris*), ki pa jo strokovnjaki po obliki glave delijo v kakih 30 podvrst. Pri nas so razširjene najmanj 3 podvrste.

Voluhar se razmnožuje od zgodnje pomladi do jeseni (marec - oktober). Samica skoti tri do šestkrat letno po 2 do 7 mladičev, ki so prve dni slepi, po dveh tednih pa se že samostojno preživljajo in si gradijo rove. Spomladanski rod se jeseni že razmnožuje. Voluhar živi kake dve leti. V vsakem rovu je ena žival, ne živijo torej v parih. Za zemljo ni občutljiv, saj živi v vsaki zemlji, razen v zelo mokri in v čistem pesku, kjer ne more delati rovov. Voluharjevi rovi so dolgi povprečno 50 m. Mlade živali delajo precej krajše rove (10 - 50 m), stare pa tudi do 85 m. Vsak rov ima do 10 izhodnih lukenj. V rovih je nekaj gnezd, le-ta so okrogla, do 15 cm široka in so iz suhih bilk in trav. Gnezda ležijo kalker rovi. Imajo tudi skladišča, kamor nosijo voluharji manjše količine hrane, ki pa je običajno ne porabijo, ker si sproti iščejo hrano. Rovi so najpogosteje 15 cm pod zemljo, po travnikih pa tudi do meter globoko. Rovi mladičev so pogosto takoj pod površino. Krtovi rovi, ki se pogosto križajo z voluharjevimi, so manjši in okrogli, medtem ko so voluharjevi jajčasti. Krt meče zemljo navpično ven, zato leži izhod krtovega rova v sredi krtine. Voluharjevi kupčki zemlje so manjši, nižji, nepravilni, iz debelejših grud in s pri-

mesjo rastlin. Ker voluhar posevno izmetava zemljo, leži izhod voluharjevega rova ob strani kupčka, odprtina rova pa je vedno zaprta. Nad voluharjevim rovom se rastline posušijo, ker imajo pogrizene korenine, pri krtu pa rastline le uvenejo, ker so korenine le potrgane.

Voluhar ima svoje naravne sovražnike, ki ga zasledujejo in uničujejo. Najvažnejša med njimi sta podlasica in dihur. Ubijajo jih tudi ježi, mačke in psi. Ker voluharjev naravni sovražniki navadno ne zatregjo, zlasti ne tam, kjer se množično zaredo, jih moramo uničevati sami.

Pri skoraj vseh načinih zatiranja, zasledujemo voluharja v rovih. Zato moramo najprej odkriti rove in njihovo smer. Izkušeni lovci na voluharje odkrijejo rove, ko natančno s koraki premerijo napadeno površino. S peto ugotovijo rov, kjer se pod telesno težo zemlja vda.



Za zatiranje voluharjev danes predvsem uporabljamo kemična sredstva v obliki vab, plinov in škropiv ter mehaničnega zatiranja s pastmi. Povsem zanesljivega načina pa doslej še vedno ni. Morda ga s pastmi še najbolj uspešno zatiramo.

Pa naštejmo nekatera:

Zastrupljene vabe dobro učinkujejo zlasti v zimskem času, ali zgodaj spomladi, ko voluharji nimajo na voljo dovolj hrane in zato skoraj zanesljivo zaužijejo vabo. Vabe pripravimo iz koščkov korenja ali jaboljk, ki jih pomešamo s **cinkovim fosfidom**. Ko položimo vabe v voluharjeve rove, jih pokrijemo z zemljo ali rušo. Kakor pasti, tako se tudi vab ne dotikamo z golo roko, ker voluharje duh po človeku odbija.

Med plinskimi sredstvi je najbolj v rabi fosforov vodik. V obliki tablet dobimo **fosfoksin**, ki ga polagamo v rove. Podoben učinek imajo njava zrnca (**polytanol**). Zrnca vsebujejo apneni fosfid, ki z vlago v zemlji razvija plin fosforov vodik. Snov je zelo strupena, vnetljiva in eksplozivna zaradi tekočega fosforovega vodika, ki se poleg plina tudi razvija, zlasti v mokri zemlji.

Znane so tudi posebne patrone, ki jih vžgemo in položimo v rove, da se iz njih razširi fosforov vodik (**Kemocid patrone**).

Proti voluharju si pomagamo še z **izpušnimi plini bencinskega motorja**, ki ga pustimo teči v praznem teku. Pri tem se rovi napolnijo s strupenim ogljikovim monoksidom, ko izpušno cev motorja podaljšamo v rov. Za plinjenje vsakega rova je dovolj, če motor teče kakih 5 minut. V težjih tleh je učinek boljši kakor v lažjih. Neuspeh z izpušnimi plini je mogoč le, če rov pohodimo ali povozimo in ga s tem zapremo.

Zelo dober način zatiranja voluharja je škropljenje z **endrinom**. Ker pride voluhar ponoči na površje, se zastrupi, če poskropimo s travo zaraslo površino. Na hektar rabimo 2 l sredstev, ki ga razredčimo v 600 - 800 l vode. eKr pa je to sredstvo zelo hud strup, ga smemo rabiti le v ograjenih nasadih, kamor živali in nepoklicani ljudje ne morejo. Za nakup je potrebno dovoljenje občinskega sanitarnega inšpektorja. Zato je uporaba endrina na majhnem vrtu, zlasti kjer so domače živali skoraj izključene.

S **pastmi** polovimo voluharja poceni, preprosto in uspešno. Zlasti za majhen vrt je priporočljivo, da sami nastavljam paste.

Važno je, da nastavimo paste v naseljene rove, ki jih odkrijemo s palico. Ko odkrijemo tak rov, vanj dovolj globoko potiramo paste, da so skrite klešče in sprožilce, pero pa naj bo zunaj rova. Paste so različnih izvedb, vse pa dobro delujejo, če jih pravilno vložimo v rove.

Po mnogih vrtovih opazimo **križnolistni mleček** (*Euphorbia lathyris*), strupeno rastlino, ki naj bi odganjala voluharja. Stevilni vrtniki ga imajo posajenega in nimajo nobenih težav z voluharji, drugi pa nimajo z njim nobenega uspeha. Križnolistni mleček ima namreč poseben vonj, ki odvrča voluharja, da se odseli na sosednje površine.

Brez prave koristi je tudi postavljati mrežo, razbito steklo ali kamenje okoli korenin. To je celo škodljivo, ker ovira korenine v rasti.

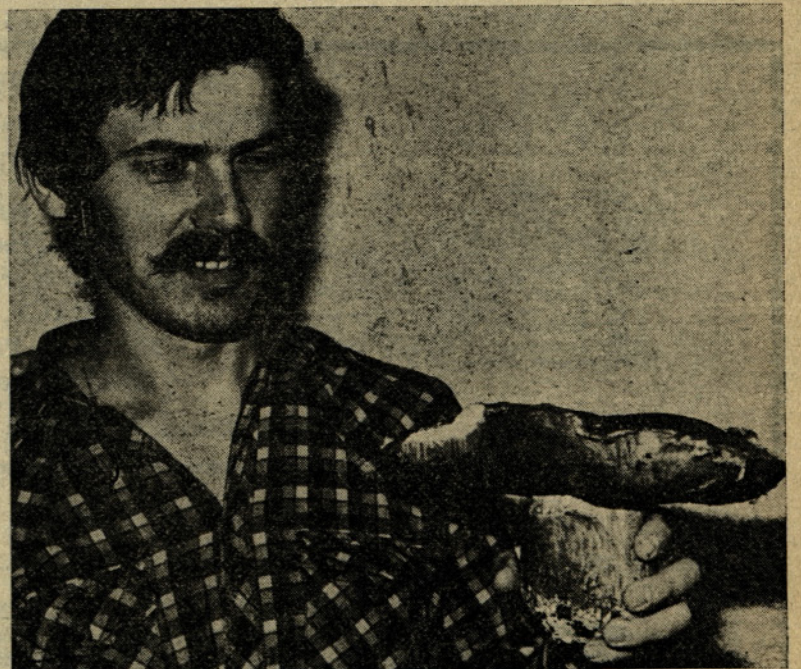
Navedel sem nekaj sredstev, ki so zoper tega izredno trdoživca škodljivca, vendar ugotavljam, da so naše Kmetijske trgovine žal zelo skromno založene s temi sredstvi. Brž ko ugotovite, da si je voluhar na vašem zemljišču uredil trajno bivališče, mu napoveste vojno. Pri tem pa preizkusite vsvo potrpežljivost in se poslužite tistih sredstev, ki so še na voljo.

Janez Ing. Vertačnik

Občinski odbor Rdečega križa Šentjur pri Celju obvešča občane, da organizira krvodajalsko akcijo dne 10. avgusta 1982. Odvzem krvi bo v Zdravstvenem domu Šentjur pri Celju od 6.30 — 14. ure.

Prosimo vse občane, da se te humane akcije udeležijo v čim večjem številu.

Občinski odbor RK Šentjur pri Celju



Goba je zrasla nekje na Kozjanskem in je tehtala natanko 1,10 kg. Našel jo je uspešen gobar Vinko Lubej in pravi, da bo ob zadostni količini vlage in sparine gob še veliko.

II. šentjurski kolesarski dan



Kar 121 šentjurskih občanov je v nedeljo, 30. 5. sodelovalo na množični rekreativno kolesarski prireditvi, ki jo je že drugo leto organizirala pod pokroviteljstvom Obrtnega združenja ZTKO Šentjur. Kljub hladnejšemu vremenu so udeleženci brez težav premagali 50 km dolgo pot iz Šentjura preko Šmarja, Sodne vasi do Gorice pri Slivnici.

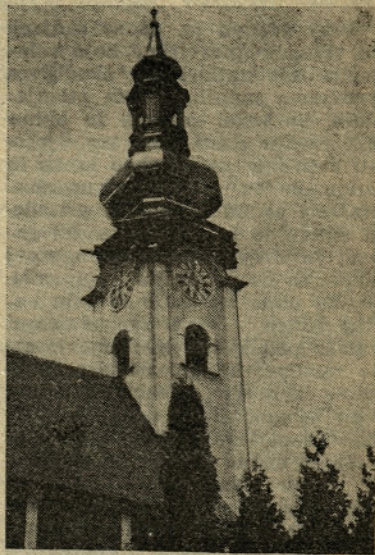
Pisana kolesarska kolona je na celoti poti zbujala pozornost.

V Gorici sta tamkajšnja KS in TVD Partizan kolesarjem pripravila prijazen sprejem in toplo malico. Ansambel Vinka Cverle-ta pa je poskrbel za praznično vzdušje.

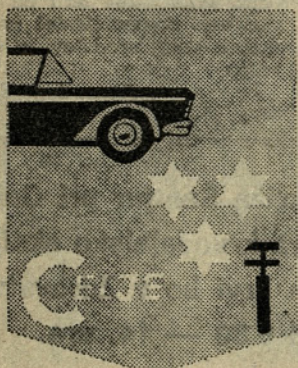
Hladen deževni piš je zagrete kolesarje, ponosno okrašene z ličnimi spominskimi kolajnami, sicer kmalu razgnal, pa vendarle ne tako hitro, da ne bi uspeli skupno skleniti: Prihodnje leto se spet srečamo!

Franc Kovač

CERKVENI TURN V NOVI OBLEKI



REZERVNI DELI - AVTOMOBILI - SERVISI



Avto celje

CELJE, LJUBLJANSKA 11

VSE, KAR POTREBUJETE ZA VAŠ
AVTOMOBIL, VAM »AVTO CELJE« CELJE
NUDI V PRODAJALNAH:

CELJE, Ljubljanska 11
CELJE, Ipavčeva 21
LJUBLJANA, Frankopanska 5
RADEČE, Titova 29
VELENJE, Partizanska 3
ŽALEC, Cankarjeva 7

V bližnji bodočnosti tudi v ŠENTJURJU PRI CELJU

Glasilo UTRIP izdaja Občinska konferenca SZDL Šentjur pri Celju v nakladi 4.500 izvodov.

Uredniški odbor: Glavni urednik Hinko Pap; odgovorni urednik Goce Kalajdžiski; Jano Kogovšek — splošna problematika — mentor dopisnikov; Franc Skoberne — delo KS in OZD — fotografije; Drago Mackošek, Bojan Batistič; lektorstvo — Danica Herič. Naslov uredništva: Ulica Dušana Kvedrova 2, tel. 741-371, ž. rač. 50770-678-45153 OK SZDL Šentjur pri Celju. Tisk: TOZD »Papirkonfekcija« Krško. Oproščeno temeljnega davka od prometa proizvodov št. 745-15/9-1978. Fotografij in rokopisov ne vračamo.